

Edebiyat Defteri

mehmet necip özmen -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
18 Ağustos 2024 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

İstanbul'un Öte Yanı

günler ağırlaştılar
umarım
gelip geçerlerdi
döküldüler lime lime
pul pul eridiler umutlarım
o ki
tablo bir yaşamdan
kaydılar
vedalaşmadılar bile
gittiler
sorgusuz sualsiz

bir aslan yesin isterdim beni
sırtlan doldu her yanı
değseydi canıma
keşke oh dese ydim

alaylıca gülümserim olanlara
görmek isterim nicelerini
dönüp bakınırım
ararım gerilerden
dostlaar
dostlarım
dost bildiklerim
dost bildiklerime yararım

tutunamıyorum
yıkılıyor
kayıyor her yan
aşkar
açlık yoksulluk bedenlerde
pabuçlar paçalar çamur
küçük bedenler ıslak
korkuyor büyükler
büyükler korkak
utanmaz ayaz
üşütüyor
işliyor iliklerine
kavuruyor soğuk
soğuk acımasız
İstanbul merhametsiz
İstanbul haylaz
neredeyse her yerindeler
pis yüznumaralar
yollar
parklar
duraklar
sidik kokuyorlar

neye yararlar
tavernası kasrı
aryası operası
çocukları barındırmaz hasıl
saymayın
öte tarafı
öte tarafı fasıl
toyu ustası
melezi hası
karısı adamı
puştı safı

pulu parası
anası avradı
memleketin aynası

tükeniyorsun koca İstanbul
buralar
bu şehir
şimdilerde yüz karası

29 ocak 2002/İstanbul[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73460/istanbul-un-ote-yani.html>

Amansız Yalnızlık

[italik]Bu gece sessizsin
Çöktün çöküyorsun sanki
Tek çizgi bile yok
Deprem durgunluğunda yüzün
Neredeyse sabah olacak
Bu evde
Bu bahçede
Bu ne hüznün

Her şey son akşamdan kalma
Şarap aynı
Kadehler de
Erimiş gitmiş
Nazire umutlarıma
Hepten bitmiş mumlar

Sofra hala davetkar
Hala alımlı duruyor masa
Sen aynı
Ben aynı
Açmadık pencereleri gün boyu
Sinmişsin her yana
Ruh gibisin inan
Yüzün aynı
Kokun aynı

Bu gece sessizsin
Dokunsan bir çocuğun ağlayacağı gibi
Gözlerin yerde
Yüzüme bakmıyorsun
Yapma böyle desem

.....
harlı bir alev bakışların
ısıtmıyor
yakıyorsun
kavuruyorsun

haydi kalk
çiçekliğe çıkalım
gayrı burası ikimize de zarar
bana bakma
al şu kibriti sen
bir sigara yak
bilirim
tütündür otuz iki yıllık ağır rençberim
o kadar yıl hizmeti var
belki
sana da yarar

kalk
kalk ta
yıkılsın kötü düşlerim
düşte olduğumu sanayım
belki üşürsün
bahanem olur
sana sarılayım

bu gece sessizsin
bitmiş yıldızın ışığı gibi
sönüksün
en ırağındasın göğün

en derindesin
yoksun yani

lakin göz görümü
lakin
nefes alımı yanımdasın
bir sorayım ha
hardasın
ne haldasın
bin umut
çırpsam da kanatlarımı
gitmişsin buralardan
geri gelmezsin

şubat 2002 Çakmaklı[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73662/amansiz-yalnizlik.html>

Aşk Kokuları

bir acıdır
saplanır ki bazı
sökmesi zor
durmazı gibi kanamanın
masum düşünceler
düşünceler kördüğüm
düşünceler kısmeti bağlı
edebinde
kana bulanmış insansın
ha varsın
ha yok
bir yerlerde çiçekler açar
çiçekler kokar bir yerlerde
mest eder rayihası
renk renk
cümbüş cümbüş
bir yerlerde
güzel ve şuh bir kadın
delip geçer bakışları
mahzende yıllanırcasına
şu kısacık zaman duyguları
sunamazsın
kör olası gözüm
lâl olası dilim dersin
sımsıkı sıkarsın dişlerini
tutarsın aşkını
atamazsın içinden
yıl be yıl eskitir
yer bitirir seni
lakin
canımın içi gidiyor bir şeyler
gidiyor ve bitiyor her şey
atılmıştı sonralara
bu gün dü
yarın dı
sonralar dı
sonu
varmaz ertelemenin
hiç aramadın diyor birisi
ayıl
uyan
git o kadına
git o adama
miskin seni
miskince sarıl
şimdi
anlat gördüğünü

kadın
şuh
tılsım
yalan
adam
yıllanan
hani kaç zamandır mahzeninde aşkın
yıllardır saklı kalan
bir sen yoksun canım
sökmesi zor
saplanmış acıların

dinmesi zor
durmazı kanamaların
bir bahar daha
bırak ağlaşmayı
bırak
ahı vahi
yaşlanıp yıllanmayı
bak etrafına
erişmeden
bir son bahara
erişmeden bir kışa daha

kelebekleri kovalar mısın

25 Nis. 2007/Denizli[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74267/ask-kokulari.html>

Yalnızsın Sen

ne ki insan
ne ki kelebek
ne ki balık
bir iz
bir çöp
belki bir dal
küçücüktür insan

ne ki yıl
ne ki ay
ne ki gün
uçacaktır
gececektir
anlık değil mi yaşam

ne ki dün
ne ki evvelsi gün
ne ki düğüm
ne ki çözüm
değil mi ölüm
değil mi yalnızlık beklenen
değil mi sessizlik her şey

değil mi ben
değil mi sen
yalnızlık
değil mi evren

30 ocak 2004/Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74383/yalnizsin-sen.html>

Dört Renk Aşk

düşünceniz ise aşk

ipini
koyuvermek gerek
gitsin gidebildiği yere
istediği nereyse
düşün
suyuna toprağına
yeşersin
sudan ateşe
ateşten suya
yeşerebildiği kadar

eylemizin ise aşk

tutun
ve bırakmayın bir daha
dikiverin iki kulpundan
yudumlayın
yutun tadını
sindirir
ezin içinizde
kokusunu alın
siler gibi alın terinizi
silin yeninizle
ki
sinsin her yerinize

tutkunuz ise aşk
ve
ezgisi ise yüreğinizin

günü geceye
geceyi güne
yıldızları serpiştirir gibi evrene
savurun
savurabildiğiniz kadar
uçuşsun her yere

gizli ve giziniz ise aşk

eyvah ki ne eyvah
artık
oyuncularısınız evrenin
oynaşırırsınız yakamozlarında derinliklerin
oyuncaklarıdır gezegenlerin
replikler sizinle doludur
oynanacak demli bir oyun
coşku tozlarıdır sahnelerin
yanak yanağa kulislerde
yaşanmışlarıdır
en güzel şeylerin
çerçevesiz resimlerisinizdir
ağlayan ve gülen maskaların
her iki suretisinizdir

hem gerçeği
hem gizi.

29 ocak 2007 Izmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74520/dort-renk-ask.html>

Gurbetçi Şevket

Dilini bilmem buraların
Cam kenarındayım bir barın
Yaban elinde yabancı
İçimde onulmaz tarifsiz bir acı
Umurunda mıyım insanların

1987/VİYANA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74675/gurbetci-sevket.html>

Sorguluyorum Aile Bağlarını(Halacığım Tope)

tarih neydi
hatırlamıyorum
baba evinde son zamanlarım
evin büyük oğluyum

ilk saatları gecenin
hoyratça bir zil çaldı
sonra
aralıklarla vuruldu
biriket koridorun sonundaki kapı

zaman şiddet doluydu
zaman ölüm kokardı
tedirgin deldim karanlığı
soramadım kim
küçük delikten baktım
eli sigaralı biri
yanında bir kadın
tedbirkardım
gölgeler donuk
gölgeler içeri girmenin telaşında
loş ışıkta tanıyamadım önce
sonra alıştı gözlerim
babamın küçüğü amcam ilk gördüğüm
seslenince birden
ardı sıra örtülü
tanımadık bir kadın
başında neçekli
yüzü açık
birlikte yürüdük
avluyu geçtik

korkuludur babacığazım
sessizlikten
teröristten
polisten
postal sesinden

irileşti yeşile çalar mavi gözleri
ardım sıra gelenleri
tanıyamadan önce
dikildi uzunca boyuyla
ve eğildi karanlığa
sesi çatallandı
'hoş geldiniz' dedi
keyifsiz gülümsedi
eğildi
öptü gelen kadının elini
kapı ağzında sarıldılar sessizliklerine
ve yine sessiz sedasız girdik içeriye

yirmiyedi yaşım
bu ilk görüşüm
karanlıklardan var olanımı
sıcacık düşümü
ailenin büyük kızı Tope halamı

sevmiş yüreğince
onanmamış olmayasica
kaçıvermiş kısacık ömrün kerevetinde
yaşanmış bir zaman kopkun kismetlerden
geçmiş yok yoksul
yok mu ozaman yok mu
günün erken birinde
adamı göçmüş gitmiş

varmış birine daha
ne yapsın bir kaç çocukla

bir yığın dere
bir yığın dağ ve tepe
köyünden nice uzak bir yerde
yazgısına
yıllarca boyun eğmiş
karışmış bir dahi çoluğa çocuğa
zaman durmamış
durur mu hiç
bir o kadar da toruna

delip karanlıkları
loşluktan ışığıma
yerleşip kuran tahtını
sahipsizi onlarca yılın
bu bahtsız kadını
arada bir duyardık masal gibi
garipserdik adını
topalak küçücük bir kız
çalı çırpı kümelerinde
şimdi çökmüş
şimdi küçülmüş şu kadını
'Tope' halamı

o görüşüm oldu biricik
bir akşamlık
bir yemeklik
ve
bir çaylık
hepsi
hepsi bu kadarlık

eridi yüreğim
incindim
konuşurken o
hayaller kurdum
ayırmadım zerrece gözümü
oracıkta
o anda
yeni bulunmuş
o nu
halam Tope'yi özümsemek uğruna
yıllar yıllar neçe sonra
o geceyi andım
her gelişinde aklıma

geçip gitmiş zaman
farkında bile olmadan
bir onaltı yıl daha yaşamımdan
ırakça bir yerde
ırak bir şehirde
yine bir gecenin karanlığından
seslendi bu yana hanım
girince kapıdan
'bir halan varmış

haber geldi ceyhan'dan'
ölmüş'

hay mişli geçmişine yandığım
bu benim
'tope'halacığım
bir gecelik
bir yemeklik
ve
bir çaylık
hepiciği o kadarlık
o kadar anlık
halacığım

dumansı da olsun
kül olup ta savrulsan
ne olurdu
bir kerecik hissedebilsen beni
bir kerecik sarılsam
hissetsem seni

bir ay olmuş ha
göçüp gideli dünyadan
ettiğimin geleneklerine baş kaldırıp
ve
karışıp yoklara
yitilip yok olmanın ardından

10 şubat 2007/ Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74802/sorguluyorum-aile-baglarini-halacigim-tope.html>

Bir Duam Var

Az lafım ola
Özümde birikim
Ola ki çok ola
Ola ki az ola
Bir açıla bir selam
Bir açıla iki kelam
Hepsi o katarcık ola
Döndüre ancak dilimi
Sevincim içimde kala
Kala kala dem ola
demden dilim lâl ola

Gördüğünde gözlerim seni
Aldığını vere senden
Aldığı kadarını sana
Diyeler ki sonradan sonra
Diyeler ki onlara
Eksilmeye gülücüğü
Dudağında bir kıvrım ola

Özü öz olanlar
Sözleri söz olalar
Var mı hacet
İşte oradalar
İşte buradalar
Görünürceden
Eşkereden
Yücesinden aşk diyeler
Öyle koyalar adını
Özden söze
Her işte
Her başlangıç
Her bitişte
Anlayana
Bilene
Doğumdan ölüme
Duam o dur ki
Doya doya yaşayalar aşkı
Bütün insanlar
Derisinden iliğine

14.08.07 -Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74909/bir-duam-var.html>

Sofi'ye(Afrodisiyas'lı Sofi'ye)

zaman nasıl da geçti sevgilim
ikibindörtüyon yıl
ne kadar çabuk
ne de kısa ömrü insanın
hatırlarsın
Sokrates hayattaydı
dün gibi değil mi
sofistler ve Eflatun
insan dünya demekti
dünya ise insan
istersen anmayalım zamanı bu akşam
sahnen geliyor neredeyse
aşkımıza bakalım

Afrodisiyas'tayım odeonun mermer basamakları
kokunu aldım
seslenir gibi oldun sanki
oralardaydın
mor dudaklı
ipekler içinde bir kadın
sofi
ne ilkisin ne sonuncu
dünya güzeli oyuncuların

uç
git gülüm
alazında ağustos akşamının
uç ve kop dikenli dalından
naz ile
aşk ile
takıl anka kuşun rüzgarına
ve teleklerine
pisipisicik ol sihrende
uçuş
çığlığında saksığanların
kavuş özgürlüğüne

kon ve sakın deme ki bu bağ virandır
harabedir buralar
göğeri köklerinden gelir
saklı asmalar
kurnalar
küpler
susamış şaraplar
her viranda incir
her viranda bir nar
yiğit figürler vardır

yok olanlar
atlar aslanlar insanlar
ne kalır yerlerde
ne kalır göklerde
toz olurlar
savrulurlar
bir engerek sıyrılır
çıkır odeonun mermerinden
ve kıvrılır
sarılır insan bedenine

sen

Sofi!
mor dudaklı
incir patlağının efsane kızı
başında defne tacın
taşlardan
sahnededen
şu tiyatrodan taşarsın
o dem anarım seni
tozundasın havasındasın
ninnisinde rüzgarların
hala varsın
insanı yaşarsın

trajedi yine
bir başınasın
düğümlemişsin boğazları
göğüsler yumruk
ağitlar yakıyorsun
kahkahalar atıyorsun
şarap kokuyor nefesin
oynamıyorsun
yaşıyorsun
isinde kandillerin
kayboluyorsun
üşütüyorsun
ürpertiyorsun

sen
Sofi!
sessizliğinde düşüncelerin
ezgiler söylüyor
keman çalıyor
ağitlar yakıyorsun
her seyirciye
oynadığın her şeye
aşkına bakar gibi bakıyorsun

kırların
kekiklerin beyaz çiçeği
oyunların asil kızı
sahnendesin
kara bağlamış duvarlar
yas tutuyorlar
doluyor göz yaşı şişeleri
zehiri gizliden
insanlar ve düşler
umut arıyor kırılğan
bulmak isteyici gözler

toprak olmuş diğer adın
bir elinde keman
bir elinde yay
savrulmuş uzanmışsın
ışığında yuvarlakların
yüzünde sarı ay

ey güzel kadın
sen
Sofi!
nasıl geçiyor yıllar
dün akşam hangi sahnedeysin...

Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75107/sofi-ye-afrodisias-li-sofi-ye.html>

Savruk Hayâller

bir yol tutturmuştum
usuldan inceden
belki mutlandırarak bir yerlere
resmedilmişçesine tablolarla
eskilerden
sonu mutlu biten
henüz ulaşmadan daha
şenlendiler birden hülyalar
şendi sevdicek
işte keyif
bitti yılgınlık
bitti umutsuzluk
şu ânımız ne kadar güzel
bir başlamıştım düşlere
iki bittik
16.09.2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75251/savruk-hay-ller.html>

Dost Yazılır Dost Çizilir

dip dibe olmak mı gerekir
kimi
gizliden bir bakıştır
ineden inceye
her şeyi anlatır
bakarsın bir sözdür
dost
yazılır geçmişten
dost
çizilir geleceğe
ufacık
saklısından usulden
sır gibidir
ama
hep bilineni anlatır

bir yabancısıdır
bir durakta habersizce bekleyen
sıkış tepıştır dolmuşlarda
utangaçlığı işte ortamın
belki de bir küçücük gülümsemedir
mahcup çizgileriyle anlatır yüzünün
ve tatlı bir bakıştır ışığında gözlerinin
ki
insana dünyalar bağışlanır inanın

günün birinde kapınız çalar
açarsınız ürkek
gün ortası
zamansız bir konuk
bir kadın
bir erkek
ilk kez karşılaştığın
kıvılcım sıçrar bir yerlerinize
ilk aldığınız
kırımalarında beliren
başlangıçta dudakların
sözler bakışlar kokular
tepeden tırnağa
hah hayt şu işe bak
nasıl da ustaca her şey

sırrı işte bu evrenin
gizi nasıl da içine çeker insanı
sevgilerden bir tutam
kısacık bir an
koklayasınız gelir
ve o sözler
ve o bakışlar
ve o kokular
ustaca canımın içi
ustaca her şey
bağışlar size sanki dünyayı
dost
yazılır geçmişten
dost
çizilir geleceğe

telefonda bir ses

tanımadık
basit yalın bir iç geçirme karşıdan
derin bir nefes
davetkar
buğulu
anlatır bir çırpıda güzel her şeyi
ipin ucunu tutuşturur insanın eline
etraf dopdolu sen olur
etraf dopdolu ben olur
umursanmazsın sevgiden yitirdiklerini
koşar gider vakitler çabucak
her şey yerli yerindedir hani
bir keyif sarhoşluğu sarar her yanını
değil mi ki
çoğu yalan çoğu yabancı
kahkahaların ve övgülerin
başarı kadehlerinin
sanki zorla yaşamına yamayan
yalancıkta
yaşamı kirli yanından yakalayan
kimse bilmez
kimse bilmez içimizdekileri
saklı kalmış insanların gerçek öykülerini
dost
yazılır geçmişten
dost
çizilir geleceğe

içinden geçmez mi insanın
tanımadık sürpriz birisi
bir lahza
bir dost
bir can
hani geçmişte gömülü kalan bazı
olsa bitse her şey
bir an
bir an ki kısacık

geçip gitmiştir geçen
dostsa yazılır geçmişten
küçücük bir umuttur içinde insanın
daim hazırda bekleyen
usunda usta bir ressamdır her insan
çizmez mi geleceğin resmini
süslemez mi umutlarını
bezemez mi allayıp pullayıp
kazımaz mı geleceğe
hazırdır hazır
aslında
hep hazırdır insan
dost
yazılır geçmişten
dost
yazılır geleceğe

11/06/2007- Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75412/dost-yazilir-dost-cizilir.html>

Kırılғанım

kırılғанım
ellemen beni
sazlıktan narincek
inciğim bu gün
bir damlacık gözyaşı
boncuk boncuğum bu gün
zerre suya boyun bükerim
deşmen beni
kırılırim
boğulurum bu gün

esmen
sebepsiz yeller
ötmen
telli yaygaralar
çığırman
tepemde şarkılar
türküler bilem ney istemem
iyi olasım yok bu gün

kırılғанım
ne yazasım var
ne göresim gelir seni
demen sebep
sebep
sen
sebep sen bu gün
sitem etmen
suçlaman hemen
hesap kesmen benden
düzenim dutar mı sanırsın
suçlaman beni bu gün

kırılғанım
değil misin a gız
yangısı göğsümün
al
nefesimi de
olsun bitsin ha
senin olsun
söyletmen beni
sevdan
solur her yanıım bu gün
araman türlü sebep
zati yaşar mışım gün be gün sevdanı
tepem dolu sevdan
tırnağım sızlar içim yanar bu gün

kırılғанım
içim öyle ister
nolur
belli etmen hemen
dargınım işte bilsin yedi düvel
küsüm
ne ararsın kitap hesap
araman sebep
sebep sevdan bu gün

nisan 2003/istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75533/kirilganim.html>

Bazen Ölüm Güzeldir

eskimiş her şey gibidir
sonu beklenen
değil mi ki bilineni
zamanı dolmuşların
ve
olmuş bitmişlerin
ya da
hiç olmamışlardan bu yana
bazen ölüm güzeldir
yakışır insana

yeter denilen kimi
olduğunda yetmeyenin
kimi
sona gelinmişliğin
sona erilmişşi son bulmuşu heveslerin
tatların
duyguların
görmüşlüğün
artık beklenmeyense bir geleni
bitmişliğin işareti
sığınamazsın hiç bir ana
durağın sonu değil mi
bazen ölüm güzeldir
yakışır insana

son hırıltısı yaşamın
o kare kare savuşan
yok mu
bir bir anımsatması zamanı
merhametsiz
acımasız
yaşanmış arzular
iyilikler
kötülükler
son bindiğim tren
son yüzdüğüm deniz
başını okşadığım sarı çocuk
yazdıklarına
çalıp söylediklerime
tuvalimdeki resimlere
oynaşan renklere
tırnak batırılan o gülüm anlara çok hayıflandım çok
bazen ölüm güzeldir
yakışır insana

baba zamandır
sabaha karşı uykuda derin derin
son ışıkları da kısılırken yaşanmışların
alemi var mı direktmenin
saliver gitsin huzuru çayıra
bundan ötesini
kim araya
kim kayıra
bazen ölüm güzeldir
yakışır
yaraşır insana

mayıs 2007 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75655/bazen-olum-guzeldir.html>

Duygular

Bir gecelik ay ışığı
Bir avuç yakamoz
Yeşilinde demlenmek isterim
Gümüşünde çimmek

Bir isparoz çırpır
Işıktan ince
Misinamin son düğümü
Yüreğime akar
Kıvamım mı bu akşam
Sormayın duygularımı
Sormayın duygularım nasıl
Damlar inceden
Dolar içerime
Demlenmiş
Keyifli
Sıcak
Gümüşten sarıya
Ve ııslak

15 şubat 2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75772/duygular.html>

Savaş Çocukları(Irak'taki Çocuklara)

bir kıştı sudan beyaz
mutlandıran kimi
kimi
dede kucağının yolcusuydular bir zaman
bazen
bir kar topu öykülerde
bazen
kardan bir adam
rüyasıydı
sıcak çöl çocuklarının
dalıp uykunun serinliğine
hiç görmediği kadar
beyazlık ve kar
resimdekiler gibi
tepe bir yerden oyunla kayılan

sonbahardı
kuzeylerde mevsimler
bereketli
bekleşirken ak pak düşler
kapıdaki kış giriverdi içeriye

karlandı
tekrarlandı
soylandı kucağında dedelerin
yağdı esti gürlledi
gitmek istemedi düşlerinden
gitmek istemedi kulaklarından çocukların
uyku bastı gözleri
gözler direndi
yenik düştü bahara
düşlerinden de kayıp gitti sonunda
bir kar topu öyküsü
yerini bıraktığı sıcak yazlara

bir kıştı
sudan beyaz
cehennemden sıcak
mutlandırmayan kimi
ancak yaşayanı bilir
ölümün donuk yüzü
kimi
dünyanın bir yerinde
kimi
öbür yerindeydi asılı kalıp resimlerinde kayılamayan
kardan iri
yağmurdan sıcak
tepelerinden düşlerine dalan
hazırlıksız
öyküsüz
zorbaca konaklayan

kiminin intikamı
servet avıydı kimilerinin
ve onlarında çocukları vardı
daha müşküldü belki
belki
daha kıymetliydi
biliyorlardı işlerini

haramiden harami
demokrasi havarileri
milyonlardan alıp
birilerine yedirmeyi
karartıp yaşamları
kara kara yer yesin onları
biner
onbiner
dolar dağları
petrol çölleriymi hevesleri

giremezdi
düşlere savaş
giremezdi
kayılamazdı düşten kaydıraklara
giremezdi
uyanmadan daha gecenin hangi vakti
giremezdi
düş çocuklarının düşlerine
giriverdi sinsice içeriye
kapıdaki gerçek savaş

yaktı
yıktı
kül eyledi
gitmedi gözlerinden kulaklarından bedenlerinden
yerleşip pis kokulu
yerleşip kara kızıl
el alemin ülkesine toprağına evine
feryatlar
acılar
beddualar
göklere erdiler
yenik düşmedi savaş
ne bahara
ne yaza
ve yaz döndü güze
gitmedi

e-medeniyet
gönlün boş
kalbin kuru
gören gözün kör olsun
utanmazsın değil mi

tanırsınız
ağızlar büzüldü
sonra açıldılar
ve hesabına gelen bir şeyler dedi
ama

.....
bir kısım çocuklara
bir daha bahar
gelmedi

26 ŞUBAT 2003 İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75926/savas-cocuklari-irak-taki-cocuklara.html>

Eşek ile Yazar

nedir farkı bilin
yazar ile eşeğin
karın tokluğundur hisleri
düşünürler beleşe
biri yazar da
yazamaz diğeri
inadına
inat
asla itaat
ne denli ırak
ne denli erişilmez ki
yüreklerinden içredir vuslat

eğriye isyan
doğruya uysallık
biri anlatabilir de
anlatamaz diğeri

...
yerler köteği

1975/Gaziantep

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77409/esek-ile-yazar.html>

Bedirgah

Bir korku muydu aklımdan geçen uçuk sarı ve acı
Yineleniyor muydu her Şey yeniden yeni bir sancı
Bilinmez mi bu ad bu tad eski kokar kime yabancı
Mekan kimin seyirgah kimin ki konaklanır bedirgah

Dolusunca yetsin her bikese sevgi dolu zamanlar
Riyalar sıyrılısın candan ak pak çıplak kala insanlar
Gönül konsun tutuŐsun kavı yansın ateş kim ki anlar
Dost yumağı sevi yunağı ki yıkanılır bedirgah

Şubat 2004 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77553/bedirgah.html>

Sevgi Kimin

[italik]acılar bandıkça
arardılar dert sahipleri
kaç adım ötelenmişler
umutlarından
kaç zamandır uzağındaydılar
duyguların
muhtaçtılar kaç zamandır
körebe oyununun rastgeleliğine
oyunculığına
olsaydı oynayanlar
oynayacakları belki çekinmeden
kim bilir neredeler
deseydi biri koşagelip
'elim sende' yapsaydı omuzuna
kalsaydı sevginin ebeliği
sonra
verseydi eli birilerine
ebe olsaydı biri
yeniden
yalancıkta koşsaydı azıcık düş caddesinde
seviler sokağına dalsaydı hayali
ıslak duygulu kaldırımlarında rastlasaydı
ince topuk seslerine
veya
heybetli yürüyüşüne bir iskarpinin
şu ılık yağmurlar çiselerken filan hangi mevsim uygunsaydı düşünse
tökezleseydi
yaralansaydı düşüp ufacıktan
aşk adına ayıp mı sayılırdı acep

her öğlen yemeğinin ardından
ya da her akşam erken
tünemeden horoz tüneğine
şekerlemesine mi yatmalıydı yaşlıcadan
amcaların sınırı var
amca olmuş adı
teyzelerden süresiz engel
hem teyze hem kadın
dedeler ve ninelerse
sorulmazı yasakların
sevgiyi
aramamalı mıydılar körükörüne
bakıp yaşına başına hani
utanmadan arlanmadan(!)
ya da hep
aşk
genç mi kalmalıydı
hiç yaşlanmamalı mıydılar
30/06/2007 Aliğa-İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77680/sevgi-kimin.html>

Merhaba Parayla mı

parayla parayla

yok öyle bedava merhaba

apartman

adı başka dilden

ne bileyim

her hal katlanıp çoğalan

eski evler yan yanaydı

bunlar göğe uzanan

bir kat üç hane dört hane

üstüm kat altım kat altımın altı

etti mi on altı

saymadım karşı apartmanı

yandakini

yundakini

öndeki ve arkadakini de sayarsam

tamam kızmayın

artık saymam

sabah bir

akşam bir

burun buruna

her bir çeşit insanla

...da

yok mu bir merhaba

en basiti

en beleşti

hoppası da olur canım

diyelim ciddi adamsınız

ciddisinden olsun

sabah işe gidiyorsunuz

derler ya dilenci ağzı

başınız gözünüz için
sadakanız olsun
yok mu bir merhaba
incecik
bir çizgi olsun
verin yüzünüzden

tam altı ay on iki gün gitmiş ömürden
hamlamış
küflenmiş
kilit vurulmuş
açılmaz
bir mengene çenem
konuşmayı
öpme ve öpülme özledim desem
Sovyetler'di sürgün gidilen bir zaman
ülkemdeyim şimdi
semtimdeyim
hatta evimde
vatanında vatansız
ve benim şimdi sürgün edilen
ille de bir ulu çınar altından dik mavi gözlerini
kalk
doğrul da dede NAZIM
şu halimize bak
sıra sıra
kat kat apartmanlardayız
güya can canayız
insanız
yığınlayız
günlerdir
sessiz sedasız
nice oldu merhabasız
selamsız
sabahsız
şu meşhuur şehir
nazlı İstanbul'undayız..

2001 MART İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77816/merhaba-parayla-mi.html>

Elifçesi Aşkın

yıllankavi dansçı kadınlar
bir azaldılar bir çoğaldılar
sabaha yakındı
belirdiler maslarda
seher tasviri gibiydiler ozanların
olmayan sinsi şuh kokuları gibi sulak bahçelerin
estirdiler imanım kokuları
güller küstü sustu bülbüller
bıraktılar bir bürülü güzel emanet
inceden
sülünce
erişilmez yüceliklerden

bir elif bir şuh
sudan berrak
çevirdiler başları gözleri
hâleler dört bir yanımız
öptü gibi beni bir çift dudak
elifçecik yumuşak
kendime bile yalandım
ah!
bir renk yayıldı gözlerinden
daha bir güzel daha parlak
emekten yorgun düşmüş Tanrı
kıvrımları karanfilden
ebruli
öyle nakşedilmiş dudakları yufkacıktan

elifçesi aşkın
avuç ayasından akıp gider samanyolu
yıldızlar boyun büktüler vallahi kırıp gözlerini
utangaçtı o gece ay
kayboldu hañçeresinde bütün sesler bütün inlemeler
uyanamıyorum uyanamıyorum bir türlü
böyle sonlansın dedim her şey
ölmüş müydüm bilemedim neydim
böyleyse çok güzeldi ölüm dedim
gerçek miydi hülya mıydı gördüklerim
okurken şu yazılanları
yoksa
ben mi rüya görmüştüm

gün doğumunda bir el sıktı elimi
iğde kokularında kayboldu
aşkın elifçesi

5 Ocak 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77938/elifcesi-askin.html>

Kıyametin Kimliği

kızıl bir alevdir
başlatır zamanı
koşmakta sarışın kız
çığlık çığlığa
esmer yüzlü bir adam
yorgun
ayakları çıplak
kan istemektedirler evrenin başı dönmüş sarhoşları
toprak susamış
ciğerler kara duman
kan kusacaklar
küçücük bir damladandı insan
gülü değil miydi evrenin
duyulmuyor artık
derinlerden gelen sesi
şuncağızımız
azabı zahir yerkürenin
dönmek istemiyor artık canı
yavaşlatıyor hızını
lavlaşırken koca karnı
buruşturuyor yüzünü
bakamıyor aya
utancı var güneşten
duyuluyor feryatlar
içimizden birileri gibi
seslenenler gaiplerden
azıcık deşsek kendimizi
her evremizdeler
eksik değiller
seyrettiklerimiz
bitirin artık bizi
makbul olan hangisidir
ah
bir bilebilsek
içimizdeki kıyamet mi kopan
yoksa
dışımızdakiler mi

09.19.2007-DENİZLİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78120/kiyametin-kimligi.html>

Gözaltında

Düşünenler mi doğru insan
Doğruyu düşünenler mi
İnsan cıklar mı
Cukkalayanlar mı insan

Sen gibi
Ve de ben gibiler
Görünürler öyle
Öylece bildiklerimizden
Dibimizdeler
Bizden biridirler
Bakmayın öyle şaşkın şaşkın
Bazı
Dosttan bile iyidirler
Hay iyi oğlu iyiler

Sinsi bir ihbar
Pazartesi akşamı
Elimizle yakılıp yokoldular
Gittiler
Kül oldular bütün kitaplar
Küçükten de küçücükler
Duysa el alem
Gülecekler
Yakılan bir biz sandılar
Tekmil
Hepimizi yaktılar

Gözaltı koğuşu/1980 yılbaşı-Gaziantep

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78516/gozaltinda.html>

Aynanın Yalnızlık Sırrında

bu sabah ta uyandık
şükür
öyle ya
açtık gözümüzü patlak patlak

hey
Necip bey
eskiyen dünyanın yenileyin bir günü daha
doğumundan batımına saydık hep
bilmedik tersini
düşünemedik
batımından doğumuna ışıkçanın
anlamli kılmak yaşamda her bir şeyi
çatlak hırıldar bir nefesten
kadife gibi yumuşacık bir sese
hadi hadi öylece ulaş
el uzatıp günün birinden
var git günün diğerine

başlamış gibi bahçende hazan
serçeler
sürü sürü üşüşürler düşlerine
el sallar sarmaşıklar
sen
onlarla oynaşp küçükten dağıttın gülüşlerine
sundurmandaki makramelinde sallanır küçücük sır küpün
sarılıdır yeliyle kollarına
yasemin kokan sevdaların
görmüşlüğündür bilmem kaç yılın yorgunluğu üst üste
katmer katmer duygu bağlar kovanın

yine sevdasındaım şu beyaz yaz gülünün
yok mu o nefes nefese küçücük böcekler
seher yorgunu al göğüslü bülbül
bari sen söyle
şu basitliği kısa bir anın
sen de şahidimsin değil mi
şunu dedik
bunu yaptık
yoksa
yine mi yalnızlığa uyandık

telek açıyorlar yine bu gün
tam takımlar balıkçı Hasan'ın tavukları horozları
karşı zeytinlik uyanık yaz kış
dalga seslerinin yansıdığı kayalıkların martıları
cazgır yaratıklar
dört mevsim tanığı gibiler yalnız aşkın

bu gün
başka bir rengeinde olmalıydı diye düşünmeli denizi
griden beyaza bir kaç koşu
lacivertten turkuvaza
sonra yeşilden kendi öz rengine çalıyor mavi
çırpıntılar karayelden
hafif ısırgan soğuk
akın akın köpükleri
beyazları üstüme üstüme
diğer renkler oynaşırlar gözlerimde

dalgalar
dalgacıklar
martılar
sormalı şu bir günün
eksik olanı ne
olursa al koy bir yana
varsa eksiğin
ya da
yaz bir kenara
ola ki ne ola
bilirsiniz
düşünülür hep yalnızken
yalnızlıktır
yalnızlık
insan
hep yalnız
sakınmak bile kendini kendinden
belli etmemek gerek
sivriden daha sivri
yalnızlığın dikenini
bir batıyor ki bedenlere
aranmalı gözler
bakınmalı etrafına
görülüyorsun a haspam
besbelli
karşında her türden var
her şey yerli yerinde
bir yaşam ki
dikkat et diyor bir ses
adı belli
sanı belli

bir köşesinde tavanın
kertenkele Süleymancık
örümcek Yusuf tutmuş öbür köşeyi
ağının süsü ince uzun bacakları
yaşamın canlı imleri
işte odanın tavanı
tavanın iki yanı

mutluluk ne
mutluluk kim
nasıl tanımlamak gerek
keder
sormak gerek
hani neredeler
sabah yalnızlığımda bile
arkadaş gibi varsa bir gün
ve ne denli şen
ve ne kadar açık bir sabah demeli
yansıması gibi aynanın yüzüne insanın
mutsuzluğun tarifini yüreklere sormalı
apaçık mı mutluluk o kadar
peşin sunuşu kadar basit mi bir ananın memesi gibi

boş ver demeli Necip bey
boş ver demeli biraz
gizli kalmalı karamsarlığın sır kaplı çanağı yüreklerde
kalkıp yüzünü yıkamalı ve aynaya iyi bakmalı
parlayan yüzü kadar gerçek olanından çıkıp yola
eğer
aramalıysa insan
çevirip ardını aynanın
ve görmeli arka yüzündeki kapkarayı
bazan da oradakilerle yaşamalı

2 ekim 2007-Yenifoça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78660/aynanin-yalnizlik-sirrinda.html>

Panorama Ankara

ne bu kalabalık

bu ne hengame

yüzler

binler

şu bir iki dakikasına aslı kalan

gözlerimin

akın akın bu şehir

kaldırımlar

geçitler

merdivenleri metronun

mevsimler uğrar mı hiç

nereye yağacak kar

nerde uğuldayacak rüzgar

nereye düşecek yapraklar

simitçi durağan

simitçi felek

simitçi bir bey

kısacık alışverişler

karınca dokunuşu

hemencecik

bir orta yaşlı kadın

memur

çıkık sırtlı küçükten kamburu

aç

mordan griye dönmüş çukurları gözünün

simitçide almış soluğu

gençten bir kız

eli çiçek sepetli

yapma

naylondan

ucuz

hasta ziyaretine gider gibi

çarpık pabuçları boyalı eskimiş

koşarcasına çiğner kaldırımları

kulaklarında elleri insanların

ellerinde telefon

iş takipçileri

traşlı

lacivert takım elbiseleri

ses telleri çığırtnkan

hayasızca tonlar

verirler emirleri

ve kusursuzca alırlar emirleri

peki efendimler

niyeler

lanlar

kaldırım ortası işgalde

dörtlü bir grup

kaşarlanmış dersane gençleri

daha yol çok uzun

olursa üniversite var

askerlik var işsizlik var

biri kız

dikkate değer

kaşları burun kapakları kulakları delik deşik

halkalar boncuklar

eskiden ayılara yaparlardı ayı oynatıcılar

daha çocukken oynatılmış bu çocuklar

kendini köle yapanlar

bir dilenci

yalancı

titrek ve yapışkan

üstelik gebe kir pas içinde

sarılı sopaya yılan gibi

ağdalı bir kadın sesi

kucağında sümüklü bir bebe

sinekler

toz toprak

korna sesleri

düdük sesleri

çayırdayan lastikler

bir kaç yanıp bir kaç sönen ışıklar

ne duyanı ne göreni var

motorunda parlak gözlüklü polis

yaşayarak birlikte kırmızı ışıkta geçmekte

yolun yarısı sıra sıra

sarı sarı taksiler müşteri avında

demir borulardan tünekler Kızılay meydanında

sevgili bekleyenler

görülmezi insanın

şu tutulamayan

şu ele avuca sığmayan

yaşam denen aldığı her nefesi

ve yaşamdaki bütün hevesleri

döküp döküp gerilerde

bu neyin hırsıdır da bırakıp

esir etmiş bizleri

taşan mazgallar

uçuşan gazlar

işportacılar

kökleri ağaçların

ve uykusunda sonsuzluğun

sessizlik içindi yerin altı

sonsuz istirahat

oraları da doldurdular

raylar

tramvaylar

metrolar

mevsimler uğrar mı hiç buralara

nereye yağacak kar

nerde uğuldayacak rüzgar

nereye düşecek yapraklar

12 mayıs 2007/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79383/panorama-ankara.html>

İcat ettiğim kör zaman

azaltıyorlar sanki
içiyorlar geceyi
dikiyorlar boğaz dolusu
karanfilli leblebiden biraz
biraz badem içi
bir o mu eksilen masadan
bitiyor eskiyor zaman
hoyratlar
insafsızlar
canımın içleri
şakırdıyorlar hayasızca
oynuyorlar
kayıyorlar şalvardan
topukları isli
yüzleri avuç içi
kolay düşlere dalıp
kıvırıp kırıp bellerini
kızarıp utangaçlığında gırnatanın
takıştıır bir el parayı
memelerinde diğer bir el
titrerken omuzları
vurup birbirlerine kalçalarını
kazandık sanıyorlar
geceyi geleceği
sanki evreni
yeniden kuruyorlar
yarısı Marmara'da yarısı bir göl
yine şehirlerden İstanbul
iğde kokuyor kıyısı
salınırlar zıplarlar
yalınayaklı
ayakları kirli kadınlar
ince uzun bir fidan gibi
çiçeklerden birer dallar
sarıyor bataklık insanı
kokuyor her yan yosun
kokuyor sazlıklar
ağaçlar seyrek
yanık kuru çalılar
kör ışık gizliyor sefaleti
delişken çalıyor cümbüşünü altın dişli
romen yüklü ezgileri mızrabı
ısrardalar dostlarım
yerim
içerim
yok diyemem
para vermişler hani
nefes aldırılmazlar
elemlerim saklı
sessizler
içimdekiler ve nem
masada düşüncemin bir yarısı
bir yarısı ortalık yerdeler
uçuşsalar
yok olsa birden kötülükler
dalsam düşlerden gerçek denizine
sanmam
orada da bitmezler
Küçükçekmece kıyıları

furyalar
fukaradan derme bir tablolar
nasıl da oynuyorlar
dolusu sarhoş naraların
varoş türü sarmış şu şehrin
sanki tamamı buradalar
salsam mı ki duygularımı
dizginlesem mi
ne olur
neye yararlar
iyisi mi
uyansam ve kalksam
uydursam yeniden
yeni bir zaman
işe yarar mı bilemem
bir anlasam

kime yararsın
icat ettiğim kör zaman

2002/nisan/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79495/icat-ettigim-kor-zaman.html>

Viyana'da Bir Gece

ki
bir gurbet kuşu
ırağında ocağından
ırağında kokusundan
ırağında memleketinin
ırağında sevgiliden

kış kıyamet
kar toz talaz
ne para ne pul
kimin umurunda
müzik var müzik
şu koca dev camların ardında
adı ne olsun
cinsi ne olsun
desem neye yarar
varsın olsun be aylak adam
dağıttı ya içimdeki pusu
aralığından sızıp dalga dalga ışıkların
dans ederek kar taneleriyle
nazlı nazlı
yorulmazmış bitmezmiş çalışması
müzik
hala evrenin en esaslı yolcusu

vitrin gibi seyirlik
ordasınız ve olanlar bir anlık
şatafatlı yeri ortalarında Avrupa'nın
göbeğinde bilmem kaç bin yıllık
şu narin şehir Viyana'nın
içeride insanlar
dışarıda insanlar
karda ayak sesleri
ayaz kuru
ayaz cehennemi

aykırı ritmime bir an
kayıyor dizeklerden
bozuyor bazı
karda ki ayak sesleri
susun diyorum
yürümeğin durun
muhteşem bir müzik
dalga dalga salınıyor içeriden

yalıyor duvarları
binaları
meydanı ve loş sokakları
çalıyor
çeliyor
alıyor beni benden
kaçıyor durmuyor dokuyamıyorum belleğimde
siliniyor fasılalarla müzik
arızalanıyor dizekler
ayazın ayıbı bu
burnumun direği sızlıyor
kuru kar
bir durup bir yağıyor
sıcak ülkenin insanı

yalpalıyor ıslak botlar
sarhoşluğunu anlatıyor insanların
at kokuları yaygın
baygın hırıltılar
tarihi yaşıyor bu şehir besbelli
koşu sesleri faytonların
onarmak istiyorum kafamda
şarkıları eklemek birbirine
Fransız aksanı baskın
çalgılar
galiba bir Fransız dörtlüsü
vokallerden fırlıyor
ipekten kaygan bir ses
caz
gecenin sarhoşluğunu gönderiyor anılara
loş ışıklar
hafiften
dışarıda ben
işçi filan da değil
işsizlerden bir insan

zarif bir anlatımı da yok
niçin
neden
ki ilişmesin şiirime
anlatması zor kendini insanın
güneşe karşı yapan cinsten
istenilmeyen

coştu grup yeniden
hepten yalnızım
kim anlar ki şu an beni
duygularım
dilim
nedenlerim
niyelerim
yıldızlarıyla geceleyen sütlü koynunda
âlâlardan âlâ memleketimin
yedi yıl önceydi
yıl
bin dokuz yüz seksen
başıboşlarda
ipsiz sapsiz gezen
şimdi
işsiz bir öğretmen

Franziska seslendi arkalardan
ev arkadaşım
Alman
Viyana'dan
söylendi bir şeyler
anlamadım
hep nazikti hep narin
kıvırcık
maviş
tatlı mı tatlı bir kadın
kanıma işliyor bu müzik
yarıldı sanki büyük meydan
baştan başa bir ışık
bir karanlık
dönemedim bir türlü
ayıramadım gözlerimi vitrinden
geriye attım bir elimi
ve
parmaklarımla müziği anlattım
akıllı-deli bir insanım

açıldı bir ara büyük kapı kanatlarından
kaçak adamın kaçak bakışları
aradılar gözlerim çalanları
emeğin hası
has emekçileri dünyanın
çalanları benden beni
o geceye ait dakikalık yaşamımı
imrendiklerimi
ustalarını evrenin
mimarlarını
dili yok
dini yok
rengi yok
sınıfı yok emeğin
eğildim
göremedim
anlayın artık ruh halimi

nefesini hissettim arkamdan kadının
kayısidan tütüne çalar kokusunda
"Frau Franziska" dedim
faytonları gösterdim
"eve bunlardan biriyle gidelim"
tuttu elimi
güldü kadın
sarışın
mavili
kıvrıcık
tatlı mı tatlı Alman
lüksünü yaşamamak gerekti bu şehrin
öyle anlattı
yaşayamazdık zati
şaha kalkmıştı müzik
yağız bir at
yürüdük
ağır ağır ritmi bozarak
kaybettik bin dokuz yüz seksen yedinin şubat ortalarını
tramvayına doğru uzak bir semtin
yol alarak
kol kola

köşe başında delikanlı
bodur
kısacıktan bir can
elleri böğründe bağlı

mazgalları donatmış Bektaş
günlük bir gazete
bir iki renkli dergi
ben gibi
o da kaçak
hangi vakti gecenin
buzdan bir yer
gök buz yer buz
canım
gülüm
ne vardı
memleketten kaçacak

yanaşan biri
oradan
laflanan horozlanan
bize yabancı
sesi sivri zehir gibi
belli ki yüzünden
zehirden daha acı
gidince adamı

ilk lafım
"kardeş merhaba"
"adın ne senin"

köylüğünden Kırşehir'in
iki çocuk
bir kadın
ve bir ana
yakın olmuş bir yıla
satmış
takım taklavat tarlayı sabanı
lokmasına ve aşına muhtaç
boynu bükük
üstü başı pulu parası
kara yere girsin diyor
geziyor ev ev
gurbet evleri han
Bektaş hancı
neden basit
neden besbelli
ar *okuna bu gününü yaşayan

daha da soğudu Viyana
Tuna donuk
göbeği yaşıyor şehrin
mazgallar sıcak
soluyor sanki
bir yerden nefes alıyor bu şehir
bu köşe onun bu akşam
bir yanım acımaz dünya
müziğin sarhoşluğu diğer yanım

asılı kaldı oralarda bir yerlerde kulağım
gözüm Bektaş'la görür dünyayı
midesi boş gurulduyor Bektaş'ın
jambon
et ve sucuk
ekmek kokuyor yandaki biracı
kaçak işçileri belediyenin
çoğu yabancı
ucuz
mevsimlik insanlar
kamyonlara yüklüyorlar
Türk'ü Yunan'ı İtalyan'ı
inceden çakıl
inceden kum

nara atıyor "punk"çu iki genç
biri çok haylaz
dimdik gözlerime bakıyor
sesleniyor Frau Franziska
bilmiyorum dilini
ama anlıyorum
gitmek gerektiğini

Bektaş ve ben
ayrılıyor garip yollar
hala meydanda aklım
Japon turistler
çatal bıçak sesleri
masalar süt beyazdı
mum ışıkları titrek
sarıdan kızıl
kuarteti cazın
beşincisi de ne garip ki ben

ah

istanbul'da
izmir'de
ya da herhangi bir yerinde olsaydım memleketimin
bir dost meclisinde
kursaydım ezgilerden bir köprü
ey insanım
yabancı değiliz
anlardık birbirimizi
hiç olmazsa düşünmezdik
ve
çözerdik kolayca dilimizi
sarılırdık
anlardık
severdik birbirimizi

Viyana/1987-Şubat[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79698/viyana-da-bir-gece.html>

Muhtemel Hanım

maksat ürkütmemekti sizi
yüzünüze bakamadım birkaç vakit öylece
boş boş
etrafta gezindi
arandılar gözlerim
uzaklarda da değildik
bir odadaydık
yalnızdık
tutmuştuk nefesimizi
ben
belli belirsizdim
nasılda sarılmak geçiyordu içimden
bir an kabardı yüreğim
en doruğumda bir yerlerde
lal oldum iyi ki
incitebilirdim sizi
bilmeden hani
oğul bağlamış sevginiz
yanımda bir koltukta
bütün dökülgenliğiniz
görüntünüz ve nefesiniz
siz
acımasızlığı kadınlığınızın
anlatmak bile ürkütüp üşütüyor
bu hangi zemherisi titrekliğin
siz ve ben
yalnızız
Muhtemel hanım
aklıma geldiyse nereden
bir yarasa bulmuştum
yavru
kuzguni
ikinci vaktiydi
kulağı çınlasın Nihat'ın
düşürdü ardına
konu komşusuna
meraklı millet
vardık mahallecek
üflekle ve uçurğan anasına
avucumdaydı yığınla göz
bakıyorlardı yarasaya
kadifeden gibi
siyah ve sıcak
yumuşak
parlak
bir yudumluk açıldı kanatları
sevabına diye
içirdiler birer birer
demir tadında
tulumba suyunu
feheminiz açılır dediler
efsunlandık çocukken
çarpılmazmış yüreğimiz
kadın cinsine
gelinmezmiş dize
gören hüsn-ü cemalimizi
şıppadak aşık olurmuş
büyüdüğümüzde bize

yüzüme bakıyorsunuz şimdi
geldi işte aklıma
ne yarasa kanadından içtiğim su
ne zakkum çiçeklerinin
ağulu ağdalı yapışkan kokusu
uçuşuyorsunuz genzimde
siz muhterem
Muhtemel hanım
olduğunuz yerde
orada duruyorsunuz

çarpılansa
muhtemelen
ben...

mehmet necip özmen

14 Şubat 2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/80127/muhtemel-hanim.html>

Mahzunî Baba'ya

duydum yokluğunu
doldu gözlerim
zor seçtim
yeri
yurdu

bu el benim değil sanki ağabey
sazıma uzanan senin elin
sanadır hissiyatım
sana niyet telleri düzenledim

yitik çok zor
yitik
dostsa yüreğine
yitik
onun bilmeyip
senin bildiğinse

koca bir dağdır sevgi
çiçekleri ağaçları suları seher yellerini gizleyen
acın dağladı yüreğimi
seninleyim
yalnızım daha da yokluğunda
kiminle paylaşayım
gereksiz bir sorgulama dedim
mızrap savruldu tellerde
bir sen bende
bir sazım sende

Şerif baba
her yanım öfke isyan
ah beni bir duysan

'uyku tembel niyetidir
aç gözünü hayat nedir
gittiğin yol çok kötüdür
cay uyan etme uyan'

sessizlik zamanıdır demezdin
şimdi duyamazsın
sustun sanılır öyle ya
cümle alem bilir
duyuyorlar seni

'ateş düşmüş döşeğine
sen gene uyursun gene
elini vicdan üstüne
koy uyan'

bir ömür
bir direnç
bir isyan ki yiğitlerin isyanı
bir insan ki yiğitlerin insanı
gönüllerdesin

mayıs 2002 İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/80370/mahzun-baba-ya.html>

Tek Şekerli İki Bardak Demli Çay

İsteğince uykuları akıt gözünden sefil insan
Yapışkan bir yaşamsa alıp başını giden
Koşan kim kovalayan kim giden saatlerden sana ne
Bırak bunları canım
Zamansa zaman
Demez miydin bazen
Bir göz kırpışı kadar her şey bazen ömre bedel olan
Sen misin ki zamanı hırsızlayan

Günlük yaşayanlardanmış adın
Ne malın
Ne mülkün
Ne yaptı onca yıllara varlığını sığdıran
Yanında neyi apardı
Kaşınmayı kuruntuyu bırak
Bırak derdi ne bileyim kederi
Asmayı kesmeyi yağmayı esmeyi
Sanki her şey tertemiz
Sanki yunmuş aynanın duruluğunda billur gibi dünya
Niye saate bakıyorsun ki
Bırak istediği kadar dönsün kötü icadı insanın

Düşünme
daha bitmedi mi akşamın hesabı kitabı
Sabahı mı bekleyeceksin her seslenişinde serçeciklerin
Kalk çöktüğün yerden
Tüpü yak
Şu sessizlikte yapılacak en güzel şey
Kaşığının sesiyle devireceğin bir dünya
Ve yudumlayacağın
Tek şekerli iki bardak demli çay
Benden bu kadar
Haydi şimdilik hoşça kal

18 Ocak 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81141/tek-sekerli-iki-bardak-demli-cay.html>

Kırık Gözlükler

Yemin edenlerin yalancılığı kazınırdı beynime
Bilirdim
Başlangıcı yeminin
Yalandan yaya geleniydi
Yemin mi etsem
Yemin etmesem mi

Anlatayım
İster inananın
İster inanmayın

Üç gözlüğüm vardı
Akşam
Sileyim dedim
Kırdım birini

Biri hep hazırды
Yedeğiydi dertlerimin
Vidasına kıran giresice
Sanki zamanı mıydı düşmenin
Tutturamadım camın tekini

Üçüncüsü beş yıllık
Benden beter
Delik deşik
Taktım gözlerime
Bu ufukta bir şey yok dedim akşam akşam
Bulanıklığa yeni bir ad koydum
Karanlık
Yazmasan da olur dedim
Dost olan anlardı beni

18 Ocak 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81353/kirik-gozlukler.html>

Uzak Çocuklar

örttüler güya
gizler gibi güzel bir dünyayı
örttüler üstümüze gecenin hangi vakti
hissedilmez örtüden
hissedilmez bir sevgi
uzağındaydık yaşanmışların
uykusundaydık derin derin
ve sanıyorlardı içinde hissetmeden yaşardık
şeker pembesi gibi
fıstık yeşili gibi
çocukça bir rüyanın
anlaşılan öylesine bir dünyasını

küllendi üstümüz
söndürdü sandılar sanki yıllar
sandılar çabucak unutulacaklar

unutulmadılar
içimizde durur yaralar
içimizdeler
hâlâ sıcak hâlâ alev gibi yanarlar
sevgili hısımlar
akrabalar dostlar
ve
analar babalar

kıramadınız çatal budak duygularınızı
küçüğünden bir söz
bir dokunuş
hafif ve ıslak
olsa birazcık ta ılıktan sıcak
ne var ki bunda
ne var mal kaçırır gibi
sevgiden kaçırarak

siz
biz
çocukluğumuz yani geçmişimiz ve şimdimiz
ne kadar ötedeler sizden
ne kadar da uzaktalar
değil mi

ne ki eksiği yaşamın
sabahın ilki
sevgisi küçücük minnacık bir gülümsemesi
ve ocağınızdan “güle güle”si
sevgisi biri akşamın
“hoş geldin”inde gizli

iki kelimecik değil mi hepsi
bakın
iki öğüne sığıdı bile
varsın en cimrisi olsun beklentilerin
varsın en pintisi
nasıl da baktırır yüzünüze küçücükten bakışları
minnacık
nasıl da takılmaz gözünüze yaşarmazsınız
deyin
bir ufak soğan hani arpacık
azıcık merhamet azıcık yaşartsın
biz ve bu kadarlık isteğimiz

sevgisini gizleyen
siz

sevgi eksikleri

tam oradayız orta yerde
görürsünüz
iyi bakın iyi bakın
oradayız
yan odanızda
okulda
işte
sokakta
her yanınızda

mutludan öte
derinden de derin
beklediğimiz çok değil
en sıradanı
birazcık güzelidir sözlerin

daim ağlatmaz ki doğa
kıymaz ki cana daim
belli belirsiz işte yaşam
bir o zaman
bir bu zaman
yutturuveriyor bilmeyiz
acı ve sessiz
adı : SEVGİSİZLİK
zehirden ilacını
bir deli diken
bir batıyor bir çıkıyor kimi zaman

belki ağlatmıyor hemen
lakin bal gibi yalıyor zehrini her yaşın

atsanız ciğerden bir lokma nefes eksilmezsiniz
bir avuç
biraz
savuruverseniz bir arpa boyu
ister azıcık olsun
ister boş yere
asılı durursunuz en âlâsından
kalbimizde olursunuz
bir teberik bir üzerlik
bir nazar boncuğu
en mavisinden

siz bunu bilmezsiniz sevgisi gizliler
sıdıramayız göğe yere
sığınağımız küçücük
ve sığınağımız tek
çocuk yüreğimize

18 Haziran 2005/DENİZLİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81461/uzak-cocuklar.html>

Saklanmaz-Saklanır Gerçekler

Her ağızda her gözde
Melekler
Bilgeler
Canlarımız anneler
Canlarımız babalar
Nasıl da muhteremler

Aaaahhh
Ah
Saklanır ama
Saklanmaz gerçekler
Bir de
Birbirlerini yemeseler

19 Ocak 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81713/saklanmaz-saklanir-gercekler.html>

Sol Portreler

SOL PORTELER

solcuyduk
baş belasıydık memleketin

bazı kuytu gizli
bazı eşkere
tıfil
genç
sevdalı
düşünür ve okurduk

var idik
çiçeğine kurduna kuşuna insanına
tüm külfetlerine memleketin

solcuyduk
baş belasıydık memleketin

kınası gibiydik ağulu zamanların
yakıldık topraklara
al al kızıl kızıl
döktürdük kanlı gözyaşlarını
sürmesini akıttık kara gözlerin
hanidir damlardaydık
alıştırdık yoklumıza narinlerimizi

biter mi
geçer gider mi bu günler dedik
gitti de
sanki öylesine

solcuyduk
başbelasıydık memleketin

gezinirdik yokluğun peşinde
sahne alırdık sokaklarda
değerlendik uslarda kimi
eller üste olduk
yiğitçe yoksulca
imledik yürekleri

dar zaman getirdi
yol verdi kimini bolluğa
kimileri göbek yaptı hoyratça
ekran ardından baktık kimilerimiz
makyajlı
soytarısı olduk varlıklılıların
tuttuk cilalı kağıttan köşe başlarını
yazdık çizdik
aranır olduk sandık

baş olduk
kıç olduk
şair olduk
yazar olduk
çizer olduk
kamaştırdık kör gözleri

çaktırmadan kaldırdık bir ayağı
konuştukda konuştuk

miştik
miştik
muştuk

solcuyduk
baş belasıydık memleketin

sadede geldik
dedik ya
kıymete bindik sonunda
bir zaman ki geçmedi
bitmedi kimilerine safahat
pul olduk
para olduk
altın olduk
yüksek tavanların işlemelerine ggerip
kadeh kaldırdık
boy olduk
pos olduk
icabet ettik
icabedilenlere

solcuyduk
baş belasıydık memleketin

döndük baktıkta selm verip
softalandık kimi
sofu olduk
hacı olduk
aralarda bir yerlerde
saf tuttuk
sicim gibi dizim dizim olduk
dizildik dergah köşelerine bir yerlere
evvelce kitleydik
hir
cemaat olduk

...
solcuyduk
baş belasıydık memleketin

can olduk
canan olduk
az olduk
Çok olduk
baş koyduk kimi
kimi öz olduk
inandığımıza inandıklarımızla
evirdik namlulara düşüncelerimizi
iek olduk
kelebek olduk
kuş olduk

avlandık ceylanca
vurulduk yaralandık ldrldk
mazlum son bakışlarla havale ettik bakışlarımızı
bakışlarına dostların
ahvalimiz bu dedik
halimiz bu dedik
zydk de peteğin
dillerde bal olduk

solcuyduk
baş belasıydık memleketin

mahpushane avlularında
ağartamadan gün işığını
titremeden dizlerimiz
kurulduk atal direklere

eriştik yreğine yreklilerin
nam olduk
anıt olduk
türkü olduk
okalandık sandık
azca olduk
paralandık sandık
oka olduk
vazgeçtik en incesinden
sevgiliden smblden
bülbülden glden
ve sevgilinin pcğnden

solcuyduk
baş belasıydık memleketin

suya doysun istedik
kızıl kan çorak toprak
heves hevese yarattık güzelini
aldırmadık geriye
yetti dediydik nefesimiz
sandık öylece
durmamak koştuk
nefes nefese kaldık
utuk kanatlandık telek savurduk
nazire olduk gök güvercinlere

az gittik
uz gittik
arpa boyu yol aldık
toprak olduk
iek olduk
ağaç olduk
tohum olduk yüreklere

solcuyduk
baş belasıydık memleketin.

Mehmet Necip zmen 1987

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81830/sol-portreler.html>

Toprak Çeker İnsanı

Görülmeysi şenlik var
Düğünü yeniden başlar
Kör olası bedduaların sunaklar kraliçesi
Amazonu ön Asya'nın
Acıya bandırdı duyguları bir daha
Ve dedi ki yeryüzündekilere
"Teserra bedenim Belkıs'a sızlar
Tez çıkarın beni burdan"
Edessa'da doğmak istedi yeniden
Ve doğdu Edessa'da
Dünya güzeli Edessa
Seslendi öte yakasından Fırat'ın Saba Melikesi'ne
"Bir yakasında ışığı sen
Bir yakasında ben
Şavkı vurmuş Fırat'ın Hromgla'ya
Sular altında kaç bin yıl nefessizken
bırakmadın beni yalnız
sen çıkmışsın yıllar evvel güzel kız
yalnız bırakır mıyım seni Belkıs"
Sesi duyuldu tez
karşı kıyısında yankılandı
Hromgla'dan Fırat'a
Fırat'tan göklere zılgıtlar yükseldi

Yüreğinde acıya
Damağında acıya
Dilinde acıya
Ne toprak doydu
Ne taş doydu
On üç bin yıldır doydu mu ki Urfa acıya
Kana kana içti mi ki kara topraklar
Su bile susadı Fırat'ta
Acıdan

Her parçası bin ağıt
Her ağıtı bin acıya yırlanası dünya
Naziresidir tanrılara
Merhametsizlerin kan basması
Ceylanın göz karalığında kayboldu o zaman
Göz ucuyla hazırды komutu
Birleştirdi nefretini dudaklarında
Ve verdi işaretini zalimlerin elçisi
Tanrıların acımaz keskin kılıcına

Yanık düştü Edessa
Nemrutluğunda bile Nemrut'un isyanı
Nemrut dahi utandı
Ağlaştılar balıklar Aynizeliha'da
Kaç zaman Halilürrahman bile akmadı
"Ben Sasaniler Kralı Sapur" dedi ağzıyla zalimin
Edessa'dan savruldu atlılar
Ne Seruğ ovası dayandı ne şehir-i ipek kaldı ayakta
Kolu uzadı zalimlerin Zeugma'ya
Savurdular küllerini
Vay küller başıma
Kana bürünmüş ve gözü pek

Yanıktı rum kalesi
Çekildi sular

Yandı pistacia ormanları
Bağında üzümünden şarabında
Harabe düştü Belkıs
Curunlar boşaldı
Aşklar tutsaktı zalimlerin prangalarında

Doymaz arsızlığı yükseldi göğe zulmün
Süzüldü delice kuşlar
Yırtık çığlıkları şahinlerin
Karalığında ve kızılığında
Ve suskunluğunda Kelaynak`ların
Uçurdular yoksul eller bin kandiller yakıp
Yakarıp nice umutlara yakarışlarla
Aradılar her yanda merhamet tanrılarını
Adakladılar ulucasından kurbanları nice niyetlere

Ve saldılar
Kepezli
Tumanlı
Alaca kuşları gök kuşları
Tutup halhallı ayaklarından göğercinleri
Uçurdular şimşeklerin çaktıkları yerlere

Sardılar beline kuşağı yağız Ayıntap uşağı
Sardılar beline kuşağı dalyan Ruha uşağı
Kat be kat kın sokulu
Kan soylusu acem kumaşların
Zaman durmadı ki
Yakınlaştı dün gibi bin yıl
dün ne kadar yakındı bu güne

Alazlandı toprak yandı alev alev
Yarıldı kaderine topraklar çaresiz
Yarıldı ak topuklar
Savruldu sarı sap kesmik buğday
Dövüldü mercimekten tozlu harmanlar
Gözyaşları doldu sarnıçları Saylakkaya'nın
Kova kova içtiler yıllarca
Bitmedi acılar
Bitmedi çilesi Mezopotamya'nın
Ve can alıcı çelik kuşları dünyanın
Dini imanı evliyası enbiyası
Bölüşülmüştü zahir
Siz deyin on üç bin yıl
Atıp elimi kulağıma
Hoyrat çekeyim on beş bin yıldan bu yana

Yandı toprak üstte
Sular altında bir yarısı

Sarıyorum bedenine toprak anam Edessa kızın
Sarıyorum bedenine daş kale bahtı mozaik Belkıs'ın
İkiniz de gönül üzre
İkiniz de sevgili yarısı

21 Ocak 2008 Denizli

Anlamlar:

- *Teserra; küçük mozaik taşı
- **Edessa;Urfa'nın tarihteki adı
- ***Hromgla;Fırat kıyısındaki Rumkale
- ****Zeugma(Belkıs-Saba Melikesi) isimden gelme yerleşim.Yol-Geçit-Köprü
- *****Seruğ;Suruç
- *****Ayıntap;Antep
- *****Ruha;Urfa
- *****Pistacia;Antep fıstığı
- *****Mezopotamya;Fırat –Dicle arası topraklar
- *****Curun;Üzüm çiğnenen kurna

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81958/toprak-ceker-insani.html>

Aşkın Yaşına Kaç Var?

al kalemi
yazabilirsen
yaz defterine geri kalanını ömrünün
ne kadarı senin
ne kadarı benim
adını sen koy geleceğin

aşk tacıysa
taçlandığın
yaşına başına bakamazsın
kimin ki pay/
pay/
kimsenin

iyi görmek gerek
arası uzaksa iki yaşın
iyi de
kime kör derler

olur mu
dememek gerek
bedenden en arta kalana bile hürmet etmek
olur mu
dememek gerek
büyüğü
küçüğü
aşkın

siz gidin varın
aşk sahiplerine söyleyin
bilmezsiniz belki
sizseniz muhatabı aşkın
mürekkebin rengi sizedir kalemin
ya sana yaz der
yazarı
ya bana ver birazını ömrün

nisan 2005-İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82513/askin-yasina-kac-var.html>

Melankolisi İstanbul'un

melankolisindeyim işin
ya şehir
derin uyukluyor gece
bir sen uyanıksın
a be ciğazım bulgar kızı
bakma baygın uzandığın yerden
delmesin karanlığı gözlerin
aramayasın türlü sebep
bitiyor işte her şey
gecenin
son virajdır artık
sen kim
ben kim
birazcık kederim
birazcık sevincim
birazcık sevgilim
ve
son noktası
bu gecenin

yaşadım seni
anlattıklarını
oraları
gıdım
dirhem

balı zehirdi zamanın
umudu kırık
kanadı kırık
ölümüneydi her şey
sen
sokaktan biriydin
ben
şimdi biri sokaktakilerin
sorgulaniyordum
iç muhasipçe mi ne

nedenler çok
nedenler ahlaksız
sapır sapır her şey
birazcıklar da olsa
geride kalanlarıydı yaşanmışların

yalancıkta bir sevgi
bir sahte veda sahnesi
verilenler
alınanlar
hangisi ne
hangisi
neyin nesi

sabahın körü oldu
adımladık onca yolu
küçük bir sırtında boğazın
ilk ışıklarına yakalandık
silüetinde
şu koca
şehir-i İstanbul'un

çarpıyor
çarpıyor vallahi bu şehir beni

yine coştum
istanbul
istanbul
derin bir ah
ve
yine istanbul

tenekesi hala sıcak şarapçının
taze devrili şişe
sası kokuyorlar
çimler bile sarhoş
sahil yolu Marmara'nın
iyot
mazot
ot
asfalt yaşıyor sanki
parlak
kara
canlı kokuyor
lastik sesleri bir işitimlik uzakta
uyuyan şimdi
bir tek benim sanki
adını koyamıyorum
türsüz bir avarelik
fıkır fıkır
içimde isimsiz bir coşku
kapılmıyorsam namerdim
yalan olayım
yetmezse bu yeminim
kör olayım
Bulgar kızı
haykırmazsam seni
sarhoşu kınar
simitçisi bilekınarlar beni

mırıldanıyorum
istanbul
istanbul
seheri sabahın
istanbul
çok güzel yar
doğurgan
bir ilah
şu işe bak
taşranın grisinden
toprağın kahverengisinden
rengarenk bu şehir
bana da bir yer var

keyfindeyim
nedensizim
elimde değil
berduşum
köründe şu sabahın
solumak istiyorum
geride başım
içime çekiyorum seni
genzimde nefesin
çok büyüksün
çok güçlüsün çok

takatim yok ağırlığıma
tutunamıyorum bir yerinden senin

seveceksen
adam gibi sev diyorsun

sevmiyorsam seni insan değilim
gönlümdesin
derinimdesin
bu kadarını anlatabildim
şuramda
şuralarımda bir yerlerdesin

eylül/2004..İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82657/melankolisi-istanbul-un.html>

Yaşama Hakkı

Yaşamak geldi içinden
Sıvıştı usulca yatağından
Koridorları aynalı hastanenin
Eski zaman türküsü de çalmıyor artık radyolarda
Fasıllar şimdiki zamanın
Afralı tafralı
Pullu paralı
Şatafatlı
Süslü artık şu insanların yaşamları
“Dönüp de bakmıyorlar “ dedi
İçerledi
Hayıflandı
Kahretti
Kötüydü yaftası asılan karyolasına
Zamanın eskittiği insan
Düşündü sahipsizliği
Doktorlar da gelmiyordu artık
“elleri şüşeli”
İncir ağaçları da yoktu hani
Hastane önünde otomobiller
Ölüm haktı herhal böyle yaşamaktansa
Sanki revaydı ölüm
Bu kadarlık mıydı
Buraya kadar mıydı yaşam

Haydi ihtiyar
Kalk ve toparlan

Sırtüstünün yangısında kaç zaman
Gelenler gidenler de bittiler
Desenize şuracıkta iki kelam
Versenize bir nefes
Bir ses
Konuşsanıza duvarlar
Tavandaki süzgülü lamba bari sen şahit ol
Terkedilmişlik var ya şu terk edilmişlik
Yaşamın terkisindesin artık
Dört nala bir yerlere
Esir almışsa şu yatak
O kadar kolay mı
Teslim olmak yok
Her şeye karşın yine de yaşamak gerekti
Çekti
Çıkardı
Söktü
Su gibi para akıtan zalim çarkın her şeyini
İçindeki nefes isyan etti
Derinden bir ah çekti
Bıraktığı nefes
Evlatlarının sevgisi
Evlatlarının kahrı
Ve evlatlarının özlemiydi
Derin derin inlemeliydi
Utanmamalıydı
Gizlenmemeliydi
Pusmamalıydı pısrık tilki gibi
Neden
Acısı içinde gizliydi

Ulurken acıdan bir köpek
Dinler miydi kimseyi
Yaralı aslan
Yaşar mıydı kükremeseydi
İnledi
İndi
Süründü
Sonunda dikilip ayağa
Yürüdü
Başı döndü
Bir çocuk gördü yan odada
Her yanı bağlı takım taklavat
Derin uykularda süzgün
Sanki uçsuz bucaksız bir dünyada
Dileksiz
İstemeyecek kadar masum yaşamı
Dilenmeyecek kadar onurlu
Hakkını devredip yan odaya
Utandı
Döndü
Süründü
Vardı uzandı sessizce yatağına
Ne uluyan bir köpek olmak istedi
Ne de kükreyen aslan
Düğmeye bastı
Bağırıp çağıranlara azar ustalarına
Ne de canının acısına kulak astı

Gömdü içine ulumasını
Gömdü içine kükremesini
İnlemedi bile
İnanı ki artık gitmek gerekti
Gülümsedi acısına
O
Artık uyuyan bir aslandı

20 Ocak 2208 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82807/yasama-hakki.html>

Gökgüvercin ve Şahan

olup ta yükseklerde
çoşkusunda uçuşmak sevginin
masum
kanat çırpma göğe
ve süzölmek yere ehl-i keyif
başkaldırma
asileşmek bazı
kaybolma özgürlüklerinde göğün
müjdelenme çoşkusunda
savurma teleklerini
karanlıktan aydınlığına evrenin

avlanmamak gerek
aldanmamak gerek
şahandan ırak
şahanı denk tutmamak
asalet yaşamakta
kollamak gerek dört bir yanı
takılmamak
pençelerine
hançerine
ve yüreğinden saplanmamak

hışmın doruğunda
zaman tasviri acımasız
can alıcısı kuşlar
delişmendir şahan
şivan feryat ve figan
ve ağzını açmış
ve kan kokan

beddua zamanıysa
dağılsın yurdun yuvan
yarılsın kara yerler
zamanın durduğu an
boşalsın gökler
neredeler
hani melekler

ağlarlar zılgıt zılgıt şimdi
zılgıtçı kadınlar
o yerler
o gökler
kara nefes
kan soluk
sanki kucak açmışlar
zalim önde
bocaladı cüssesini olanca gücüyle
gömdü canına gökgüvercinin
bir deli şahan
doymak bilmez
kanadı yürek
ve durdu zaman

karardı maviler
bakakaldı gök
durgunlaştı sular
bakakaldı göl
uğuldayamadı bir an

bakakaldı orman
tanık oldu nilüferlerin sessizliği
sustular canlı cansız
durgunlaştılar
yağdı bir anda gözyaşı çiçekleri

bir ses duyuldu bir damla mutluluktan
düşüp ortasına gölün
açıldı halkalar yol verdiler mutluluğa
bir damla kanın gizi
buladı sessizliği

kaçarak yükseldi delişmen şahan
kayboldu ufuklarda
bir dilim zamanda daha saklandı
acıya karışan
o artık
bir damla kandı

14 AğUSTOS 1995 ÇAKMAKLI İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83065/gokguvercin-ve-sahan.html>

Falanı Filanı

dolaşsınlar
ağızlarından kulaklara
izin vermek hoşça usludan
iki laf
iki kelam

tam göbeğindedir hedefin
inceden
zarif

bakmayın zerafetine
şiiirdir ulaşır
bakar
batar
bir yerinden gözbebeklerinize

kimi
dualardan yüce
kimi
bedduadısıdır mazlumun
gitmesin gücünüze
erişilmezidir boş insanın

hey
insan
minsan
teknoloji
meknoloji

pis düşüncelere hani
kimyası bozuk
söz gider gider
merak etmeyin yerine
falancılar filancılar
sizlere
hey

demeyin uygarlık
ulaşılmazı sanılır
değil mi ki insanın
iyilikleri
miyilikleri
falanları filanları

çok kolay anlatılır
yalanı
dolanı
varsa akılda tek kalanı
insanlığın talanı

falanı
filanı

25 ocak 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83171/falani-filani.html>

Gergef Dünya

bırakalım mı her şeyi geride
hesabı kitabı mizanı
ve her yaşananı elde avuçta ne varsa
yaşanmıştır yaşananı dünyanın mı diyelim
yoksa geleceğe mi bakalım

geçmişin ruhuna dualar ha
değil mi umarsızca
rahat
kafası boş
sorunsuz sıkıntısız
öylece insan olmanın gerekleri
ve öylece mi yaşamalı her şeyi yeniden
unutulmalı mılar
hatırlamamalı mı hiçbir şey gerilerden

ahkam sözdür hani şu günler sık
kirletip kirletip
“yeni bir sayfa mı açmalı”
sorgusuz kafalarda
sorumsuzlar insanlar
naylon poşetlere sarılı ahlaklar
malları ıskarta patlıcan gibi
nereden geldiler bu pis haramiler
sanki bin yıllık temelden
bitip bitip yeniden üreyen üryanlar
ahlakı savaşlarda yem yapıp
her yüz yılda yeniden satanlar
demokrasi zokasını utanmadan bile bile yutturanlar
uzak değil yakınsınız
kokuyorsunuz vallahi

koparılmalı yeniden değil mi
kimin umurunda
genç genç başlar
yanmalı mı alev alev
sokaklar dağlar ormanlar
yanmalı mı evler
sönmeli mi ocaklar
kirlenmeli mi denizler
gökler
ateşler mi düşmeli yüreklere
yok mu olmalı insanlar

gergefi işlenmiştir
her şey dünyanın değil mi
bilinendir
lakin
bilmek istemezler
milyon yıl sonra küllerimiz iner bir yerlere
yavaştan
gri ve sarı
“dünya malı dünyada kalırmış” derler
dünyanın dışında da kalır
salaklar
bilmezler
yoksuldur inen tozlar
masum insanlardan kalan
rengin sarılığı da ondan
griliği de ondan

yalan söylemişler
bilmem kaç bin yılın kanun yapıcıları
kimin malı kime
söylersiniz o zaman bas bas bağırıp suratına insanın
bulursanız birilerini elbette birini
anlatabilirsenez olmayanlara derdinizi
bari
bir karga yaşasaydı
can olsaydı
dünyamızda tek
kara bir iz
gak deseydi
ve bir duyan olsaydı
canlanır mıydı her şey yeniden
yoksa
bilinmez yerden gür bir ses mi gelseydi yeryüzüne
kapatın hemen gözlerinizi
şu anlatılanları da duymayın
size ne canım
ne tat kaldı ne aşk
Allah aşkına söyleyin
ne kadar insanız
...
hak getire...

29.05.2007 /İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83440/gergef-dunya.html>

Mutluluğa Davet

uyandın da bu sabah canım efendim
say ki gülümsedin kendine
ilk görüşün olsun
bir gülümseme
ve çok sevdiğin şeyler
her şey yerli yerinde
her şey sakin
tavanda ki lambayı sevmeli
ilk nefesi duyuşu
senin ve yakınındakilerin
dokunuşunda ilk keyfine kulpundan
zarif bedenine kahve fincanının
gününde bir insan oldun he ki ne he
diyelim
sabahın kısa konuğusun adın da belli
günü yaşayarak geçmeli diyorsun
koymuşsun adını
bırak azıcık boşalıversin kafan düşünme her şeyi
yaşamla neyin pazarlığında
istesende eriyor istemesende
çekmelisin nefesini
derinden
hissetmeli gün ortası seni
görmezlikten gelmeli saatler
onlar da ne ki
kıskanmalı seni canımın içi
ikindinin neşesi
iple çekilmeden
usulcak gelmeli batımına her günün
sindirmelisin erkenden ilk akşamı
bir kadehin şarap kırmızısında yorgun olmalısın gecenin hangi vakti
istiyorsan
azıcık ta bulanık bir dünya kaybolduğu rezilliklerin
tek te olsan çift te olsan gama ortak kasvete ortak neşeye ortak
sanat edinmek varsa yaşarken yaşamı
yaşamak öylece olmalı gülüm her telden her sesi her şeyi
açlığı bile kırmak düşüncelerinde binbir umutla
korkmamak gerek değil mi
ve taşımak gerek her yere
sonu gelmeyecek mi adı konmuş her sürecin
değil mi ki siz ve ben
ve o
ve onlar
yani yaşamdaki dünyalı paylaşımcılarım
ortaklarım
ölmeli bile inanın binbir mutlulukla
ki
akılda tek kalan
gülümsemeli her yeni güne
gülümsemeli her sabah

21.07.2007/ Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/83582/mutluluga-davet.html>

Anlamak Zordur İnsanı

dikti mi kuyruğunu
tatlı tatlı debelendi mi yerlerde bir kedi
mutludur
sürünüpte bir yanınıza başını ve dikerse gözlerini gözlerinize
okşamalısınız
sevmelisiniz

bir kedidir o
sevgisini bekletmez
karşılığını hemen verir size

güleni somurtganı
acımasızı acıyanı
ağlayanı sızlayanı
ne zamanın sevicileri
ne de sevmezleri zamanın

bir insandır o
belli mi olur
anlamak zordur insanı

11 Aralık 2007 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84078/anlamak-zordur-insani.html>

Bir Ben miyim Suçlu

çingene çengeli askısında
bu gün
asılı kaldı dilim ağzımda
eğretiyim
şu günler sevgilim
gölgede gizli bir sen var sanki
peşimdeki izci gibi gizlenen
süren izlerimi avcının amansızlığında

insan kendini yargılayamıyor
ne kadar adil olunabilir ki
savunmam eksik aksak
savcım
bir delil ister ille de
aleyhimdeler şu sıra her bir sebep
nefes aldırılmazlar ki itiraz edeyim
dost bildiklerim
uç beyleri dolusunca göz pınarlarım
ağıtılarım bile
dökülmeye direnirler

gözyaşlarım tam bir tutuklu
benim gözyaşlarım
sessizdirler
zehirler beni "ben"dirler içimde
banarım zehirime kendimi
tutkusudurlar her birinde varoluş sebeplerimin
yargılanmalıydılar boşalmadan
yargılanmalıydılar tek tek damlalarım
dökülmeden
sorulmalıydı hesapları
kime ağlıyorlardı
kim di sebep

sebep
kebab olası kavruşular
her kötüye sebep olanlar

geldi günü mahşeri
süzüldüler binbir çabuklukla
berat ettiler gözyaşlarım
yanaklarım dere tepe seller
artık uç beylerim değildiler dolusunca
salıverilmiştiler
oku bile beni vuran kirpiklerimden

yarandılar sonunda yargılayana
onlar erişirken toprak analarına
ağırdı cezam yaranamadım tutuklu kaldım

revam
ölüm oldu
reva görülmüştü ölüm

herkes
her şeyi
iyi bildiler
bir bendim bilmeyen zahir
bir bendim sanıp bildiğini
"ben gibi" kalan içimde

7 aralık 2007 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84355/bir-ben-miyim-suclu.html>

Farzet ki Ben Öldüm

yıllardır yazıştık seviştik
bazı gizli oldu adı
ister eşkereden tadı
nasıl da alıştık değil mi
siz ve ben birbirimize

yaşlıca bir günümüzde miydi neydi hatırlayınız
ya da gençliğin tazelik bir günü müydü neydi
duydunuz ki
pırr
bana ölmüş dedi biri
duyar gibiyim sesinizi
"hadı canım geç bunları
ölmeden ölüm tellallığı mı" derdiniz
öfkelenirdiniz değil mi
ya da çöküp olduğunuz yere koca bir ah mı çekerdiniz

yakıştıramaz insan sevgisine ölümü
ne kadar benciliz
değil mi
canımın içi
siz
farzediniz ki ben öldüm
bir an için
öylesine
tattırmak istedim size bu hiçliği

yeri mi şimdi
gökyüzü mavi
bahçeler çiçek dolu
böcekler kelebekler ve kuşlar
doğası bu mu ruhunuzda ki sevginin
yoksa bahçenizde ki güzellikleri mi bencilliğinizin

belli etmiyorsunuz şimdi
neye yarar sevdiğiniz
öldükten sonraki bencileyin sevginizi
bencilliğiniz bile
bir arar
iki arar
yavaşçıktan o da
toprağa gömmez mi kendini

farzediniz ki ben öldüm
konuşunuz hadi bakayım konuşunuz
ne düşünürsünüz
ne derdiniz

27 ekim 2007-Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84553/farzet-ki-ben-oldum.html>

Meryem Kız

üç duvardı kader gibi aralarında
harçsız tuğlasız
tarla taşlarından
üç duvardı komşu
kaderleri birbirinden ayıran

yoldan yana Meryem'in evi
yol denirse adına
sonrası bir tarla
bir tarla daha
Meryem körpe
Meryem bir yeni yetme
bakışı maviş
al al yanakları
Meryem inceden ışık
Meryem nakış nakış
Meryem narin
Meryem bir dal

gökyüzü büyük
ne göl gördü ne dağ ne deniz
üç beş evin görüneniydi damları
sis
duman
en ıraklarında birkaç höyük
taş yığılı ağız su sarnıçlarıydı köyün
belli belirsizdi
ufukta gördükleri

bir gün
duvardan aşırıdılar komşu yana
yüzünde kızıl bir tül
boynunda bir yarım altın
derin derindi mavişleri
hayal bile kuramadı

paye miydi bilemeden
gaye miydi bilemeden
bir toprak damdı yaşadıkları
bir toprak dama oldu gelin

sade su damlamış toprak kokusuydu havanın
sade süt
sade saç
sade ekmek
ağılın havası
taşı toprağı ve kışı çamuru

bir tek mutlu ederdi onu ortalarında baharın
kanaviçe kırlent
kanaviçe yorgan
kanaviçe döşek
koklaşıpta öpüştüğü an

yonca kokusunda kök çiğdem
atılan tohumun
doğan çocuğun
iştahı zevki ve acıların
sevinci hüznü gözyaşı

"bir yastıkta kocasınları"
işin faslı
banılıp banılıp yenilen
eldeki tek eğlenti
her şeyin aşısı
her şeyin aslı
komşuya evlat verme aşkı

iki fıstıklık iki inek
koca bir ömür böylece geçip gidecek
karasında göğün
yaz gecesi yıldızların
sıcağında güneşin
tozu talasında harmanın
çamurunda kışın
ayak yolunun

bağrış çağrış ardışık bebelerin
aynı evde dedelerin nenelerin
yabanın iki sesi gelirdi bazı
sağlıkçı Şakirin
ya da çerçi kel Ahmet'in
bilmedi hiç uçağı
bilmedi hiç vapuru treni
doktoru dişçiyi
kuaförü
denizi
ormanı
dağı
akşam damlarının
oynak ışığında gaz lambalarının
alır götürürlerdi onu
taa ardına kireç badanalı duvarların
konuk ağızlarındandı anlatılanlar zahir
ilk duydukları
asker ve gurbet anıları

ikisi öldü
ikisi kızdı
kalan biri sonradan olan oğlan çocukların

eskidi etraf
eskidi insanlar
eskidi üst baş
zevzirler geldiler nice sürü sürü
zevzirler gittiler nice sürü sürü
komşu duvarlar hala yerinde
aynılar
toprak dam direkli tavan
taş üstüne taş
duvar öte bakamadı hiç
ne gözü istedi ne gönlü elverdi
yatan sessiz sedasız mezar taşlarından yana

aşırdılar günün birinde yeniden
bir duvarı daha
yine üzerinde bir örtü
yine sessiz ve sedasız
komşuların arasına bir yere
salıverdiler bir çukura yavaştan
şurdan geldi dediler bakışlarla
sonra anasının adını ünledi biri
şurda büyüttü yavruları dediler
ve şuraya göçtü
adı da Meryem kızdı
helal ettiniz mi hakkınızı

üç duvardı
kader gibi aralarında
harçsız tuğlasız tarla taşlarından
üç duvardı komşu
kaderleri birbirinden ayıran

9 kasım 2007..Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84683/meryem-kiz.html>

Gönlümün Yarısı Sizin Bugün

bu gün hoyrat gönlüm

hayratımdır yarısı

gönülden

alın

alın dostlar

yarısı sizin olsun

gönüldenim bu gün

gönülden olalım

olalım gönül dostu

harmanlanmışım damında

adsız beyliğimin

akşamın hüznü aralamış kapıyı

bakarken kaçamak son seferi

sevincini karşıladım

akşamdan kalan o sabahın seheri

acı kokar kara gül

aşk oku gönlüme

nar bahçesinden salınır bu yana

serinden sesi melul melul

saka kuşun dilindeyim

keyifleyim gönlüme zulmetmem

yırlarım yıllar önceden önceden

sarı tütün

al tütün

yufkadan yufkadan

zehiri çocukluğumun

genzimde kâh acı kâh tatlı bir koku

bulaşığı kenarında dudağımın

gözü tokum

yüreği tokum bu gün

şunca yıl yokluğunday mışım gibi memleketimin

yürekten kaşıldım nasılsa

ne olduysa oldu

nicoldu
açmazdım
saklardım yarımı
hasretin kanadını
kanattım seni bu gün
Urfa memleketim dedim
tabakam gümüştendi
daimi müşkülüm
çardağımda bağdaştım
kulağımda elim
dolanırdı dilimde
eskilerden bir hoyrat

'daldalanım daldalanım
dalım yok daldalanım
ben feleğe neyledim
komadı sevdalanım'

hayratımdır yarısı
gönülden inanın
alın
alın dostlarım
sizin olsun yarım
gönüldenim bu gün
alalım kavı
haydi
gönül dostu olalım bugün

20.07.2007/Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84823/gonlumun-yarisi-sizin-bugun.html>

İnsan Olmak Zor Vallahi

gözünü bir açıp bir kapamak kadar kısacık
bilinir bilinmez geçip giden arsızlığında çoğu günlerin
hani beyhudeymiş gibi yaşamak
düşünmek
sorgulamak
anlamak
anlaşılmak
yetmezmiş gibi kararsızlığında her dönemecinin
koşarak çıkagelen bir yerlerinden yaşamının
yanasınca yakılasınca bir aşkı yaşamak
tadındayken tam kopup gitmek bir anda yaşamdan
direnip diretmenin de faydası yok
biteceğini bilerek her şeyin
en iyisi mi kendini aşmamak
...
İnsan olmak zor vallahi

1 şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/84930/insan-olmak-zor-vallahi.html>

Yürek Yarasıdır Yaran

kapıların kilitlendiği yerdeysen
dört duvar birinde kapı
ha mahpussun bir damda
ha kendi evinde
fark eder mi buysa dünyanın
sızlıyorsa
ağrıyorsa sol yanın
yürek yarasıdır yaran

yokluğu hasret
varlığı açkısıysa yüreğinin
nice ki
anahtarı başkasındaysa kapının
ha içeridesin ha dışarıda kalansın
yürek yarasıdır yaran

7 aralık 2007 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85071/yurek-yarasidir-yaran.html>

Şölen Bombalar

artık evlerde şenlik var görsel şölen
son dakikalar
bombaları revaçta seyirlik camın
ardındakilerin keyfi yerinde
atlatma haber de değiller ağızlar aynı ağız
tükrükler saçılıyor bizden yana
vay be şu manzaraya bak

korkunun acının dehşetin adı kitlesel eğlence
yoo hayır hayır
şu feryatlar şu acılar şu kan kokusu
yayılmış dünya sanki seyrediyor
ayak ayak üstünde baldır bacak
patlamalar olağan gibi hani kolay olmuşçasına
yani ne var bunda
dostlar söyleyin halimiz ne olacak
sonra küçük pusudalar insanlar
doyumsuzlar
artık zirvede heyecanlar
evlerindeler
ellerinde birer bardak çay

her şey seyirlik
eller cepte ağızlarda sigaralar
patavatsız sürü sürü insanlar
kim bunlar
sabah başlamışlardı yayına acının adı yok artık
vahşetin acımasızlığı var
kolay kazanılan paralar
insan pul olmuş
utandık insanlığımızdan
vardık bitirdik günü oldu gecenin bir yarısı
konu yine aynı olacaktır iş bu hal böyleyse
yarın veya sonraları

2 şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85352/solen-bombalar.html>

Okunmuyoruz Anlaşılan

Sanıyorum her şey yazılıp çizildi
Dünyada boş yer kalmadı
yazılacak
Aynı renklerde boğuluyorlar şimdi üstadlar
Can sıkıntısında ağırlaşmış fırçalar
Tuvaller süzgülün bezgin
Ressamlar ağlamaklı of puf
Modeller aynı
doğa daha ölü gibi
Yazanlar da tükettiler düşündüklerini
Konular bitti
Yorumlar bitti
Artık işsiz güçsüz birer varlıklar

Okunacaklar da bellek katına depolandılar makinaların
Çiplenmek üç saniyelik iş
Söz bulamaz oldu insanlar
Taze kokan şiir de ne
Hele yıllanmış
Öykü de neymiş
...
Okunmuyoruz anlaşılan

2 Şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85648/okunmuyoruz-anlasilan.html>

Erkek mi Dişi mi Melekler

bin dört yüzlü yılların karın ağrısıymış
diyorlarmış
“erkek mi dişi mi melekler”
kilise ve yönetenler burun buruna
halkın da buymuş işi gücü
çok ta farklı değil hani
bu günde demekteler
demektir ki yarın da diyecekler
bitmeyecek bu terane
Konstantinopolis’e Osmanlı’da girmeyecek artık
geleceği planlamadık
geçmişe de bakmadık
geldik gidiyoruz dostlar
halk olan biz çoğullar
zibidiler yaşadı biz yaşayamadık
puştluğun kol kol gezdiği bir zamandayız
aynı minderde güreş tutturulmaktayız
acemi ve ehil
kim nereden çıkacak
kim nereye girecek
belli değil

berk olanın kıyamı mukadder
adı belli
olmayaninsa
kıyameti yaşayacağı besbelli

2 şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85783/erkek-mi-disi-mi-melekler.html>

Bencileyin Aşk

cimriymiş aşkın sahipleri
demirdenmiş yürekleri

erişmek istedim
göğe çektim beni
kendi ellerimle
beni ve içimdekileri
yapıştılar
tutundular
ayrılmadılar sanki
göz göze geldik
ne tatlıymışım bana
ne tatlıymış beden
sıvışıp anlık
göz görümü zamanlık
meramı kelamı defettiğim an
avuttular tekrardan
sırtladılar sırtıma düşüncelerimin kamburunu
yüklediler ömrümü
dirisine ölüsüne
ne desem hoş
ne yapsam boş
şimdi bana sorun
sorun kendinizi
deyin ki
bil içimdekileri
kim bilir kimi
kim bilir sevincinizi
kim bilir kederinizi
seni
beni
ve içimizdekileri

cimriymiş aşkın sahipleri
demirdenmiş yürekleri

size ne benden
size ne bedenimden
can benim değil mi
öteledim gideceği yere
savurdum umarsızca
şu koca küreden aşağıya
yetmez mi dedim
yetmez mi bu kadar zaman sana

soytarı
eğilip alttan baktı
şarlatan
inançsız
şaşkın
bir pozlar takındı
bir pozlar takındı
insafsızdım artık
tüketmişim insafı
sürükledim yerlerde beni
zalimce
malumların varacağı yere
tamamı tekмили idi teslimatın
alırlardı belki beni de

kalem oynattılar
defterler karaladılar
seslendim
yakardım
lütfen alın beni
beni ve içimdekileri

ne de cimriymiş aşkın sahipleri
ne de demirdenmiş yürekleri

ayırmadılar
ilgi tuttular yazdılar aşk yaftasına

sormadılar bile
aşk yarar mı sana
uyduruk bir yaşamla an be an
ömür boyu avuttular
canımı verdim savuşup gideyim
onu bile almadılar

ne tatlıymış can

25/06/2003..İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86100/bencileyin-ask.html>

Sevgi Özeti

ben
hazırım her türlüüne
sevmenin
seni
nasıl sevmemi istersen

4 şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86248/sevgi-ozeti.html>

Ölüm Sessiz Çığırır

bir duvara çarptık
kafam
cam ve duvar
yüzüm sana dönmüştü bir an
son saniyesi zahir yaşamın
sönüyor
kararıyor
gözünde ışık insanın.
ne yapacaktım hatırlamıyorum
sen hatırlıyor musun
durdu belleğim
neydi yahu ilk işim
aklım yet
yet ne olur
bu gün ne yapacaktım
bitme dünya
sönme ışık
salt hayalimde değil sesler
alışık
şimdi
ne ki bu çığırtnan bir ses
bir siren
her cinsten insanlar
böyle değildim
kafam karmakarışık
bir rüya belki
açmazı ikili oyunun
blöf de değil
toz toprak yalıyorum
dilim bulanıyor
canım yanıyor
ah
ağrılı kafam
akşam üzeri açıp elimi baktırmıştım
çizgim kısa görünmüş
söylenip
bırakıp
uzaklaşmıştı zayıf esmer kadın
çatallanıyor
doğru valla
birkaç yola ayrılıyor
yollar kısa
lavanta çiçeği kokuyor
İstiklalden Taksim'e doğru bir yerlerde
hatırlıyorum falcı kadını
bilirsin canım
üstünü
başını perişanlığını

istanbul'u özlüyorum birden
bir mösyö
bir madam
Pera'nın
sessiz ara sokakları
Pera'da sokaklar loş
sağımız solumuz zaptolmuş
atık kokuyor duvarlar

kesif idrar
boy boy çocuklar
poşetten bir şeyler soluyorlar
hatırlıyor musun
korkmuştuk iki bıçkıdan
titremiş falçatanın cilasından
soluk soluğa
göz açıp kapayınca
sokaklarda yuvarlanmış adımlarımız
arabada kalmıştı korkumuz
zahir boşalmıştı el ayaklar
tutamayan frenleri
ya da çılgınca gaza basmıştık
sen miydin
ben miydim
çarpmıştık bir duvara
bir çırpıda yaşamıştık
gencecik yaşamı yeniden
şimdi oradaydık
diyorlardı
duymuşsundur
hep böyle zamanlardaydı
mutlu oluyormuş insan
metraji kısa bir film
geçişmekteydi önümüzden
allegro
öyle öyle
sızan
kızıl
ıslak şey de ne böyle
akan
ensemizden alınımızdan
sana
görme beni artık sevgili dememiş miydim geçenlerde
kabus düşlerimi anlatmadan
bilme istersen
lüzumu yok artık
zaten şimdi anlatamam da
kim icat etti şu mereti
ayaklarımda bir ağırlık asılı
nicedir
etrafımızda uçuşanı
bilseydin
gaz pedalına basar mıydın
sen mi
ben mi
ağır bir uyku çekiyor canım
neden dik bakıyorsun
gözlerin soğuk hayatım

bir su sesi geliyor
beyninden beynime gibi
serinliği
yavaşladı
bitiyor
renklere de ne oldu
nereye gidiyoruz
ses
ses
seslerde bitti

...

02/06/2006 -Denizli

Kaynak:

Adı Batsın Be

bir güzellik sanardım yaşamı
adı batsın
duymamışım bile seni
ben/hlyalarında senin
ne olacakların hesabında
sen/geçip gitmişsin yaşamımdan
şimdi ağrısı saplı ayrılığın
lmek istedim dün gece
boş/dedim cümlesi
kimilerine çok kötü
hoş/kimilerine çok güzel yaşam

7 şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86891/adi-batsin-be.html>

Yüz Bin Umut Yağmuru

Bu kadar kısa bir cümle miydi her şeyi değiştirecek

Sonra

Ta dış kapılardan geri mi döndürecekti isteksiz isteksiz

Ve kafaları karmakarışık şu insanların gelecek kaygısı mıydı kirlenen

Düşüncelerin kiri pası içinde

Umuda koşulmanın un ufağı olmak mı yoksa

Yoksa yetişememek ve kaybolup gitmek miydi gölgesinde amaçların

Nereden nasıl geleceği belirsizlerle koyun koyuna

Yaşam bu kadarla da sınırlı olsa "iyi,tamam" diyebilmenin erişememek miydi rahatlığına

Yok canım yok

Felsefe melsefeyle olmuyor bu işler

Şu çocuğun elinden bir tutan olmayacak galiba

"Gözümüzün önünde eriyip giden yeteneğimize bir bak" bile diyememenin mahpusluğu tutuklamışsa sömürünün her türlüyle

Biri çıkacak merdivenlerine okulun dayanamayıp seslenecek

"Tamam tamam gelin" demesinin bütçelerine yansımaları kadar gür bir sesle

Kızarıklık gözleri gülümseyecek içten içe delikanlının mutluca geriye çark edişine

Yorgun çizgileri düzleşecek babanın

Yüz bin umut yağmuru gibi o kısacık üç kelimelik cümleye

Ve annenin sararık kırık dişleri sarkacak diş etlerinden

Hepsi hepsi bir viyola çalgısının alınamayacak parasına

Hepsi hepsi yabancı dil kitaplarının bitmeyecekmiş gibi gelen taksitlerine

Tam on yıl sonra uzak bir şehirden gelen telefonla irkileceksin

Öğretmenim/

Benim/

Ben/

Filanca

Diyen o kara bıyıkların altındaki heyecanlı öğretmen sesine

Özlemişim sizi

Öpmek istedim ellerinizden

9 şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87333/yuz-bin-umut-yagmuru.html>

Felsefe ve Sevgi

kolay değil o kadar
öyle siparişle gelmiyor sevgi
mutluluk çok yükseklerde
daha çok
yol var

ikrah edilmiş ise yaşamın
her saatinde
ve tükendiğin yerlerde seyrettiğin
son sessiz filminden biridir yaşamının

10 şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87486/felsefe-ve-sevgi.html>

Yalancılar

kapalı gökyüzü
bulut karanlığı
udubet bir surat aynada baktığın
öteliyorsun yaşamından elinin tersiyle
bulutla da gelse kasveti
adını da şöyle koyuyorsun
yaşama sevinci

hah-hah-haa
inandım

10 şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87637/yalancilar.html>

Böcekten Çiçeğe

her ne ise düşüncen
sevgilim
uzun uzadıya neyi düşünürsün

duymaksa sevdiğini
içine dalmak gözlerinde
ve gün gibi oralarda batmak
hissetmekse her yerinde esintisini

çiçek çiçek açar çiçeğe
böcek böcekledir çiçekte
naziresi yaşamın işte
nazarı doğanın
sevgi ne geçmişte
ne de gelecekte

bir bahar gelir
doğumu her şeyin
yanın yunun renk renksin
rayihasında mest
böcek baygın
böcek sende
sen böcektesin

sunuştlar ilahlar
doğurgan
sancısı tükenmiş toprağın
evet evet
uzun uzadıya düşünmemek gerek sevgilim
zaman eylemin olsun
eylemse zamanın
hadi ver elini

bir dokunuş belki
küçük
naifinden
nazlıcasından
o kadar uzun değil yaşam
bil
şu kısacık ana bir özet koymak gerek
incitmemek
kırmamak
ne güzel değil mi

ille de günümü olsun sevginin
an`ı bile bine bölüp
bin parçanın bininde de sevmek

ve
o iki kelimelik cümle
seni seviyorum
diyebilmelisin

14 şubat 2008(herhangi bir gün) Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88587/boecten-cicege.html>

Melankolisi İstanbul'un

melankolisindeyim işin
derin uyukluyor gece
bir sen uyanıksın a be cığazım bulgar kızı
bakma baygın uzandığın yerden
delmesin karanlığı gözlerin
aramayasın türlü sebep
bitiyor işte her şey
gecenin son virajıdır artık
sen kim
ben kim
birazcık kederim
birazcık sevincim
birazcık sevgilim
ve
son noktası bu gecenin

yaşadım seni
oraları
anlattıklarını
gıdım dirhem
balı zehirdi zamanın
umudu kırık
kanadı kırık
ölümüneydi her şey
sen sokaktan biriydin
ben şimdi biri sokaktakilerin
sorgulaniyordum
iç muhasipçe mi
neyse ne
nedenler çok
nedenler ahlaksız
sapır sapır her şey
birazcıklar da olsa
kıntıları bile yetiyor
geride kalanlarıydı yaşanmışların

yalancıkdan sevgi
bir sahte veda sahnesi
verilenler
alınanlar
hangisi ne
hangisi neyin nesi

ya şehir
sabahın körü oldu
adımladık onca yolu
küçük bir sırtında boğazın
ilk ışıklarına yakalandık
silüetinde mavi gri bir dev
şu koca İstanbul şehrinin

çarpmıyor yeminle
çarpmıyor vallahi bu şehir beni
yine coştum
istanbul
istanbul
deriinin bir ah
ve yine istanbul

tenekesi hala sıcak şarapçının

taze devrili şişe
sası kokuyorlar çiğden
çimler bile sarhoş
sahil yolu Marmara'nın
iyot
mazot
ot
asfalt yaşıyor
parlak
kara
canlı
lastik sesleri bir işitimlik uzakta
uyuyan şimdi
bir tek benim sanki şehirde
adını koyamıyorum
türsüz bir avarelik
fıkır fıkır
içimde isimsiz coşkular
kapılmıyorsam namerdim
kapılmıyorsam yalan olayım
haykırmazsam seni bu seher uykusundan uyanıp
kör olayım Bulgar kızı
sarhoşu
işçisi
simitçisi bile beni kınarlar

mırıldanıyorum
istanbul
istanbul
sallanıyor salkım saçak notalar
dizekleri yan gelmiş keyiften
ne vurgu kalmış ne usul
seheri sabahın
istanbul
çok güzel yar
doğurgan bir ilah
şu işe bak
taşranın grisiydik bir vakit
kahverengisinden ağaç kabuğu yahut
bu şehirde
şimdi bana da yer var
keyfinde
nedensiz
elimde değil
berduşum köründe şu sabahın berduş
solumak istiyorum
geride başım
içime çekiyorum bir İstanbul'u bir seni
genzimde nefesin
çok büyüksün çok

takatim kalmıyor ağırlığıma
tutunamıyorum bir yerinden
seveceksen adam gibi sev diyorsun
daha nasıl seveyim
sevmiyorsam seni insan değilim
gönlümdesin
derinimdesin
bu kadarını anlatabildim ancak
şuramda
kaybettiğim bir yerlerdesin

eylül/2004..İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89122/melankolisi-istanbul-un.html>

Oralarda bahar mı?

Şimdi bahar mı oralar
Hayır hayır sonrası
Tam iki ay sonrası oraların
İki ay sonrasına bir tarih atmalı şimdiden
Yurdunda yurt özlemi varsa insanın

Ne doktor reçetesi
Ne banka çeki
Ne araç park yeri
Ne ileri vadeli borç ne de alacak
Yaşam öyle ki
Sevgiyi ve toprağını doya doya tatmak olacak

Ayağa batardı çakıllar
Ya da çakır dikenleri oraların koşarken yalın ayak
Küçük bir dere kıvrılırdı savuşurdu bir yerlerinden
Toprak oralarda kokardı su yarpuzları da
Oynayacak yerleri vardı çocukların
Her yer oyun alanı

Adı memleketti
Kulak kabartın şehir çocukları
Duyduğun ses metropollerin dışındaki ülkenden
Ayıl dünya
Ayıl insan
Bak
Ve gör
Yığın binalarda
Yığın insanlar
Kovanda arılar
Kraliçe arı için çalışırlar

19 şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89710/oralarda-bahar-mi.html>

Yaşamak Nereye Kadar

Sizler ve bizler

tekler

çiftler

gizli ve açık

dürüst

ahlaksız

ahisi ve haramisi

bu yol

nereye kadar

ya lokma iri

ya boğaz dar

hepsi yenilene bakar

yemek nereye kadar

yıkılmamak gerek

yıkılmamak

niteliktir yaşamak

bir inceliktir yaşamak

bu minval üzere

yaşamak ne kadar zor

yaşamak nereye kadar

2005/Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89868/yasamak-nereye-kadar.html>

Haram Olsun Haram

Ne param
Ne kıymetli eşyam
Hiç olmamışsa dostum
Niye tanığım ki şu aleme
Yaşamaksa bunun adı
Haram olsun haram

21 Şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90273/haram-olsun-haram.html>

Savaşa Son (her Ne Savaşıysa)

kuşluk vaktinin keyfi tllerden sızıyor odanıza
evinizdesiniz
bir tatil sabahı
bir de günlük gneşlikse
yok keyfinize diyecek
günün seremonisi hoş bir an
ağzınızın tadı tuzu yerinde
oh oh ne iyi

diyelim küçükler de sıvışmışlar yoklar
orta yer sessiz
bir siz
bir de eşiniz
bir de minderde kıvrılan miskin kediniz
ister kadınsınız
ister erkeksiniz
beyninizi gıdıklıyor fincan sesleri
burnunuzda kahve kokusu
"eh" diyorsunuz
"eşim de gelip şuracığa"
sere serpecene hani
serçelerin imme keyfindesiniz
sabah keyfi
kuşluk keyfi
Öğlen keyfi
bu keyif hiç bitmese
hprdetip kahveyi
seyretsek gözümüze drtlen beyaz pembe dizileri
filmleri
belgeselleri
magazinleri
içten uzakta
gten ırakta
hani gesek kendimizden

....
uyandırıyorlar
küçük yazıların alttan kayıp geçen şaşı sarsıntılarını
belirliyor köşelerde bir anda
siyah kurdelaların bir bklm
keyiften yasa hızla bir kaydıarak
"işler ciddi ha camın ardında"
diyorsunuz
vay canına
yüksek tonda konuşmalar
yanıp sönen ışık tonları
telaşlı sesler
son dakikalar falan filan
demirbaş sunucuların hezeyanı
heyecan
heyecanlandırılar

alıyor bir dş bencilliğinin korkusu şimdi sizi
ocuk kadarlar
gençler
henüz dün gece
ya da bu sabah sağdılar nefes alıyorlardı
aramızdan kayıp gidenler

ya
diyorsunuz bizim çocuklardan biri olsalardı onlar
bir an panik
seyrediyorsunuz olanları
keyiften sıyrılıyorsunuz çarçabuk
yol alıyorsunuz korkuya doğru
usuldan
yavaştan

haberler
kimine keyifli
kimilerin ne umuru
çıkarc yolu bu belki onların
başka candan
başka kandan iştahlarını kabartan
para kokusu

yorumlar
röportajlar
siyasiler miyasiler
eski askerler maskerler
stratejistler mitratejistler
geç şimdiki zamanı canım
geçmiş zamanlar
gelecekte pembe esintiler

analar
babalar
feryat figanlar
kulaklar şimdi ne kadarını duyarlar
ara haberler ana haberler
bitip tükenmeyen
son dakikalar
gümbür gümbür ekranlar
görüntüler
kanlı dağlar
kanlı taşlar
savaşanlar
savaşanları anlatanlar
anlayanlar
anlamayanlar
elli yıl önce vardılar da biz mi duymazdık
yoksa
e-medeniyetin nimetsizliği miydi bunlar

kısacık bir an
hatırlıyorsunuz elbette
hakça paylaşılması gerekenleri
yeri yurdu
aşı işi
sevgisini insanın

çakıyor beyninizdeki kahve keyfinize bir bir
yıldırımlar
şimşekler
birer demir kazık gibi
hissetmeyene esirgemiyorsunuz lafınızı
eğer hissediyorsanız
insansınız

çocuklarımız
sıra sıralar
bir kısmı bu yandalar
bir kısmı dağın ardındalar
yüzleri kara
elleri yanık
evlerinde böyle değıldiler

dün aynı sınıf aynı sıradaydılar
şimdi karşılıklı tetikteler

dağda insan
yolda insan
ovada insan
evinde insan
insansa
insan her yerde insan
kemale ermeye gerek mi var
duyar gibiyiz
diyorsunuz
hep bir ağızdan
oyun oynayacak yaş bu be
a oğullar
a kızlar
oynamıyorlar
savaşıyorlar bu çocuklar

tanıdık yüzleri hepsinin
kanımızdan
canımızdan
bizim çocuklarımız
bizim insanımız
bizim tebamızdan
sıcacık yüzleri
iri karadan da kara gözleri
ekmekleri aynı
aynı saçın bazlamacı
aynı aktar ağacı
aynı iklimi solurlar
soludukları
aynı toprakların havası
suları mu ayırdı
hepsi birbirinin kardeşi
hısımlı
akrabası
sütleri aynı topraktan
aynı ananın memesini
pençeleyip emmiş yavruları
...
müzikleri
kan kokusuyla sarılı ekranların
"holivud'undan ceymiş bond'undan"
koşturma havaları
avantür'üydü bir zamanlar
şimdi ekşin'i sinemaların
nefes tutturanıydı
kalp atışlarıydı

bu jeneriklerden haberler
bu fragmanlarda çatışanlar ve ölülerimiz
diken dikeniz
değil mi
paranın çekiciliği
silah satıcıları
petrol dolar yuro'lar
sebep değil mi

...
"sağır et beni
kör et beni Tanrım"
demek mi beklenmeli
"yok et öldür beni"
demek mi bu uğurda
duymayalım

görmeyelim
hâlâ insanları kırdıranları
bu kini
kim ise sebebi bu ihanetin

bir sarhoşluk yahu bu
bu akıl almaz aymazlık
bırakın küçük yemli oltayı
yutmuşuz en irisinden zokayı
canlar
komşular
kavim
hısım
akrabalar
niye doğurduk bu çocukları

...
Anadolu`muz var
biricik de Trakya`mız
atlayıp geçmiştik çok uzak değil
bu günler hep vardı
yaşanırdılar yedi kıtada
bu gün ülkemdelere
içimizde ağıtlar
göz yaşlarımız
sel gibi çağlar
uyanalım mı
uyanmayalım mı

bu uyku bir gaflet uykusu diyor ozanlar
bu uyku neye yarar uyanalım artık ey insanlar

anaları Ali`lerin
anaları Kemal`lerin
analar
analarımız
yaralar kan
yaralar irin
yaralar derince
ikisinin de evlatları
incecikten ince
korkmayasınız kimseciklerden
hiç bir şey olur mu bize
biz
hep birlikte düşününce
ölmesinler çocuklarımız
Tanrı ömür versin
yürüsünler el ele

02 Aralık 2007 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90584/savasa-son-her-ne-savasiysa.html>

Zor mu Kolay mı “Mutlu Olmak”

saklanmak en karanlığına
ve bir şafağın ardından her sabah
olacaklara yeniden bakmak
alabildiğine özgür
tan yerini renk renk boyamak
iz bırakmak fırça fırça gönülden

ya bir dağın ardından
ya bir ağacın dalları arasından
kol kol ışıklanıp
her gün
ve kusursuz her sabah
yeniden Doğmak

bitinceye kadar dünyası
dolanıp ardından
bir batmak
bir yeniden var olmak
ve her şeye yeniden
bir daha
bir daha bakmak

varım
varsın
kaç yıl ise şu ömür
olduğunca
mutlu doğup yeniden
mutlu batmak yeniye
yaşam denmişse adına
böyle bilip
her halikarda
böylece yaşamak

....
ne güzel şey

24 şubat 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91019/zor-mu-kolay-mi-mutlu-olmak.html>

Sormalı değil mi

Satın almak mı zor
Satmak mı
Düşünmek zorlaştı azizim
Cinsiyet ayırmak zorunda da değiliz artık
Manzaramız karışık işler
Tablolarımız mısır püskülü
Her şey gerçek üzeri sanki

Vitrinler rengarenk
Sütyenler
Donlar
Sergiler tezgahlar
Üst üste insanlar
Alt alta insanlar
Aralarda eller
Aralarda ayaklar

Bir aşk
Bir öpücük
Mutlu kılanları yaşamın
Eskilerden arta kalmış
Düşünceler
Duygular

Mal kaçıırıyoruz kapandan
Kıçımızı kapatan küçücük bez parçalarında
Bedenini arayanlar
Paralananlar
Laflaşanlar
Sataşanlar
Erkekler
Kadınlar

Yarışıyoruz
Amansız
Eller karışmış
Ayaklar karışmış
Bu ne hız
Bu hangi zaman
Sormalı değil mi
Bu ne hal
Ey insanlar

6 mart 2008 İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94385/sormali-degil-mi.html>

Yine Bahar Geldi

Hasret neye
Hasret kime
Sonu mutlak
Sonu mutluluk
Kavurmadan eriŖe

Toprak suya
Oğlan kıza
Çiçek böceğe
Sevgi her Ŗeye
Sevgi her iŖe

Değil mi
YaŖamak bir amaç
Değil mi
Sevgi ve mutluluk
Değil mi
Her nesnenin zoru insan

Varabilmek değil mi
Sonu belli gidife

6 mart 2008 İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94538/yine-bahar-geldi.html>

Özgür Olmalı İnsan

Mandasında bir beyefendinin
Dolaşıp paçasına ayağına
Bir hanımefendinin eteğinde zil çalarak sefil sefil
Kaybolup gidenleredir serzeniş

Başınız önde
Boynunuz ise hep eğridir
Amin..

Başı sonu yaşamının
Kıldan inceyse salt kendine boynun
Kendininse yaşamın
Gerekmez ki gidişin bir yerlere
Her yer senindir
Vallahi senindir her yer

Neden takılır sın ki
Bir hanımefendinin eteğine
Ya da paçasına
Bir beyefendinin kölece

Yaşam o kişilerin değil a sefil
Yaşam her kişiye özge

7 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94660/ozgur-olmali-insan.html>

Seni Çok Özledim Anne

sana sakladım
son lokmasını çocukluk soframın her akşamında
nispet ettim aleme
tadında en tatlısını
sözünde düşmezi dilimin
dilimden damağıma
tatların en annesi
esirgedim bakışlarımdan
esirgedim seni
sevgimi bile benden
bir tek sen bilesin diye
sakladım
senin için annem

kara kovan
oğul bağlar nice balımdan
her baharında mevsimlerimin
kanaviçe yastığıma düşen gözümün her damlasında
en güzeliydin uykularımın annem

gizli kuytu
mor beyazı dağ çiçeklerimin
en güzel renkleriydin gözüme düşenlerimin
gönlümün bir teki
nur annesi
esirgedim seni

rengini
kokunu
ve şimdi hayalini
bir tek ben bileyim diye

...
seni çok özledim anne

19.07.2007/Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/94846/seni-cok-ozledim-anne.html>

Dört Mevsim "sonbahar"

Hüznünü bile kaçırdıydık sonbaharın
Sen ayrı
Ben ayrı
Ayrılık konmamış mıydı zaten
Sonbaharın adı

8 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95015/dort-mevsim-sonbahar.html>

Dört Mevsim "Kış"

derin uykumsun dedim
kış dostum
örtü altım
paylaştıydık derin nefes
yaşadıydık binbir heves
gündüz olmadıydı
haklısın
sensizlik
sessizlik
ve
gecelerimin üryanı
her şeyimi sana verdim

8 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95181/dort-mevsim-kis.html>

Dört Mevsim "İlkbahar"

beni ara her baharda
mutluluktur adım
bulursun
sormayasın coşkumu
bahar kokarım
çiçek açarım
kelebek olur
uçarım
gel annacıma
belki
sana da bulaşırım

8 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95286/dort-mevsim-ilkbahar.html>

Dört mevsim "Yaz"

bir göründün
bir kayboldun
derler hani
gönüldür bu
neye konar belli değil
bir sıcaklık
bir sağnak
deli
kısacık
şu
yaz aşkının yaptığına bak

8 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95411/dort-mevsim-yaz.html>

Erkek Yalan Söyler mi

acının
biber kurusu gibisin
elleşemedim bu sabah
sanma ki korkuyorum

parantez içinde
büküp boynumu söylüyorum
aslında benimkisi
züğürtün tesellisi

korkarım
ne yalan söyleyeyim

sen kadınsın
sana yetmez yüreğim

19 kasım 2007 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95949/erkek-yalan-soyler-mi.html>

Beşinci Mevsim

üç mevsimin adını
sana bağışladım
bir
sonbaharı sakladım
o
bana dedim

şu yokluğun var ya yokluğun
acısına dayanamam yokluğunun
karışıp bir yerlere gitmeden
yaşatır dedim nasılsa
dörde böldüm kalbimi
birini ben aldım
üçünü sana verdim

8 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96527/besinci-mevsim.html>

Emine ve Mehmet

yazasım gelir varlı vakitsiz
aklımdasın
"yalan" diyordun
"yalan gibi yaşadıklarım"
arta kalanı
arda kalanıydın sanki yaşamın

bir insan
bir isim
bir aşk

sıkı sarılıydı Mehmed`ine
ve kapkara bakan gözleri vardı
ikisine de yeterdi
bakardı ki öylesine
kibar
hep yoksul gülümserdi Emine

Kasım 2007/ Aliğa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96947/emine-ve-mehmet.html>

Sen ve İstanbul

akşamın bir vakti
kapatırsınız kapınızı
o hengame
o şehri cümbüşane
hala dalar kulaklarınızı
varmışsınızdır evinize
her kötü arkada kalır
her iyi de
meğer
dünya ne kadar da sessiz
birazdan ılımanlaşırsınız
birden değişir sanki renkler
kızılıklar morarır
maviler pembeler oynaşır
malum yerlerde
kasveti defetmek istersiniz yanı başınızdan
renkler usulcak yerini almaktadır tablunuzda
ressamın gizemli fırçası
tutsak eder duygularınızı
sakinseniz şimdi
istanbul'un bir kıyısındasınızdır
hah hay
şu akşam üzerinin yaptığına bakın
sanki rumun kahvesindedesinizdir
dönemeçten yukarı taş kaldırımlar
sedirleri bulutlara yakın
gerdanlığı mor salkımlar
büyükada'nın gümüş oynaşları
gök güvercinler
martılar
bu şehrin nişanı
bu şehrin sahibi
yıldız çiçeği kadınlar
küpeştesinden köpük olur

düşlerime yağarlar
adalar
vapurlar
martılar ve kadınlar
hepsi deniz
hepsi yosun
hepsi sen
hep sana sevdam
hep hasretim kokarlar
Mayıs 2002 İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97126/sen-ve-istanbul.html>

Esirgenmek Gerek

boşluğu boş sandık
sonsuzluğu ise bir hiç
dem almadıysak yaşamdan
dolu olsak neye yarar

olmayanı insana insan
bilmeyenden insanı
insan müsveddelerinden
esirgenmekte yarar var

15 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97255/esirgenmek-gerek.html>

Bir Masal mı Aşk

bulunmadı aşka çare
olmadı derman
elmanın yarısı
aslında
öyküden sıvışmış bir masal

16 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97515/bir-masal-mi-ask.html>

Gizlidir Babaların Sevgisi

akşam oturmasında kayıp üzerinize gizliden gizli
bir bakıştır
babacan
göz ucunda saklı babanın
sıcak duygular
engelli
gem vurulmuş koşularına sevginin
eller soğuk
başına koysa dersiniz
çocuksanız hani her yaşta olunan
o an
yitip gitse sonsuzluğa sınırlar
ve size gelse bakışları
o an
sizin olsa babanız
yitmez misiniz
dört odacığında kalbinizin
o an
mutlu
değil mi ki
birlikte

16 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97631/gizlidir-babalarin-sevgisi.html>

Her Yanda Aşk Var

suç kimin demeden
aramak
nice ki duygular naifçe ve
saklıysa sevgi

kimi
kanadında kuşun
kimi
teleklerinde bir esinti
hafif
inanmaz insan
inanmaz
kuşun uçuşuna bak
inan

yağmurunda geceler dolusu yıldız yıldız
hücrelerinde bir dirhem sihir
hülyaların
tek kişilik sunağında
hep
sevgi arayıp
hep
sevgiyle yaşamak
ve aşk

tutukludur aşk
sarmalında bencilliğin
dört duvar arasında
tutsak
hissedemeyip
bakar kör olmak da var

her yandadır
uçuşurlar
içtekine haram
lakin
dıştakine ayandır aşk

gözler kapalı
duygular hissedemez
hani nerede
nerede sevgi
ya da
umulanı bütün zamanların
boş ise
ne sana
ne bana yarar zaman

sevgisiz zamanın
kime yararı var

her yanı aşk solur
aşk kokar her yanı dünyanın
boş ise yürek
o yürekte
ne sana
ne bana
kime kimseye
ne yer var

16 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98046/her-yanda-ask-var.html>

Coştuk Yine

İki bulut sevişsin
Hani
Damla olsun sevgileri
Islansın toprak
Nasiplensin tohum
Ersin gök yüzüne
Hangi
Katında taht kursun arşın
Gönlü bağdaş
Ve yansın aşk oduyla
Dedelerin aşk dedesi
Yangısıyla güneşin
Sonrası mı
Allah kerim derler ya
Yaşamın adı baharsa
Ölüm sonbahar olsun

16 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98287/costuk-yine.html>

Yeniden doğuş sevgisi (Reankarnasyon bir sevgi)

delice düşünceler saplandı yine yürek atışlarına
coşkunun rengi usta eliyle okşuyor sabah sabah
bir duygu sarılıyor bedene
sıcacıktan

ya yüreğinde zalim çarpıyor insanın
ya parmak uçlarında bir dokunuş
can alıcısından

bir nefes
ki
nefessiz kalmak içinde
bir ses
ki
haykırmak sonsuzluğa

kopar gibi ve düşer gibi kınından bir tohumun
uçsuz bucaksız sevgiler toprağına
her ekimden hasata
her hasattan ekime
yokluğa inat edip
yeniden var olup
yeniden doğmaya dünyaya
20 Mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98672/yeniden-dogus-sevgisi-reankarnasyon-bir-sevgi.html>

Nemrut

yeller eser Nemrut'ta
toz alaz
kül ve duman
aman vermez
aman vermez insana
kuşa kurda
ve taşa toprağa

koca kaç yıl geçti
ne yağmur
ne kar
tükendi yok oldular sinsiden
kavruldu insanlar
hayvanlar
canlılar
cansızlar
mor eflatun pembe gökler
kayıptalar artık
yarıldı topraklar
çoraklaştılar

öyküler dolaştı dört bir yanı
eli kandilli nineler
anlattılar kapı kapı
nice
uyduruldu masallar
dediler
gazabıdır Nemrut'un
peygamber İbrahim sebep
alevler su
balık olmuştu odunlar
düşlerde parlayan
gümüş
kara
yaşardılar bu gün dahi onlar
lakin
yok olan
yok olanlardı
insanlar

anlatılan ki
cennetti yer küre
yetiyormuş herkese
görmez gözler
diller lal
üleşmek istemişler
haram
ya da helal
dirhemine dek sülükleşmişler
büyümüşler
dağlaşmışlar
cüsselerde birer dev adam

feryatlara kapandı kulaklar
nicedir
doğruyu
güzeli
sevgiyi göremediler
şimdi Nemrut'un dolu mekanı
koca kafa

taş taş insanlar
kül olmuşlar
yok olmuşlar
ot dahi bitmemiş diplerinde
zahir
biten kendileriymiş

nemrut'mu nemrut'muş sorun kendinize
yok olanlar mı insan

22.10.2004-Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99289/nemrut.html>

Bu Memleket

bu memleket

dedik ki
bereket gerek
sazlar çalıp
oynaştık
dalaştık el aleme
etrafında dolandık
sonra
indik mevlana'ya
en alçaktaki alçak gönüle
ve ashabül keyf'e
ve de rumelinden yeni bir dünyaya
gönül döktük
ter dökdük
yakardık hep birlikte
eriştik nefes nefese
vuruşkan
ve de
bereketli
ve dahi doğurgan
emek zahmet dokuduk
hep birlikte
her bir yandan
yer yer doldurduk
oğulunca anzel balınan
öbekleşip höyüğünde
titreşirken kara ormanları
uğultusunda deli ormanların
kıvrak ve sessiz
girdik anadolu'ya
konakladık
karar kıldık kadın ananın
göbek kordonunda

İstanbul 2002

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99567/bu-memleket.html>

Hiç Bir Şey Yazmamak

Bir yanılgı bizimkisi
Aslında hiç bir şey yazmamak gerek
Avuntudan düşlenenlerle avunmaktansa

Al
Koy bir yana kendini
El aleme rezil olmaktansa
Batır iğneyi kıcına
Bir hopla ki yerinden
Oradan bak işte
Yangısıyla içinin
Dünyayı oradan görebilesin
Sevsinler bilgiç edalarını
Yetiyorsa gücün egemene
Tut kendini saçlarından önce
Çıkar battığın bataklıktan
Varsa yüreğin
Sal kendini
Namussuza namusun kadar
Sormalısın hesabı

Bir yanılgı bizimkisi
Evet evet
Huzursuzlukta düşler
Nasılsa
Sevgiyi yaşamak
Nasılsa
Aşkı yaşamak
Aslında
Avunmaktansa
Hiçbir şey yazmamak

24 mart 2008 İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100040/hic-bir-sey-yazmamak.html>

Menekşe Koydum Adını

Nasılsın-larına bitiyorum

Kabul gördüğü gibi dileğinin
Bir haftalık mutluluk
Pazartesi sabahları tiryakisiyim sesinin
Ya da savurduğun bir kucak sevgiden
Dilendiğim kadarına duacı

Çabucak geçiyor zaman
Sıcak ekmeğin kokusu gibi aç insanın
Çarpıyorsun insanı
Menekşe hanım dedim
Derin bakan gözlerine
Böyle koydum adını

Bekliyorum bak
Açım hal hatır hasbıhaline
Bir kucak sevgine
Her hafta başları

25 mart 2008 İzmir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100148/menekse-koydum-adini.html>

Berduşun Karısı (Empati Hanım)

Tozuttum yılları
ergen bahçem olmadı hiç
bülbulüydüm sakasıydım serçesiydim annemin
tünemedem iki dal arası
ah evim
ah ocağım
adı aşk idi
ağzıma bir damla bal çalındı
oldum berduşun karısı

tozuttum yılları katlandım
bir oda üç yıl üç yılda üç bebe

çocuktum
utanırdım
soyunurdum köşe gizli
nerden bileceksin adamım
seninle hep öyle yaşadım
nasıl sevdin beni
neden sevdin ki beni
el insanı gibiydin
öyle bakarlardı gözlerin allaha ayan
şimdi sevmiyorlar beni
değil mi
yabancımydın
öyle bakıyordun
ya ben
ya ben

ayalindim
sen için zevkinde hissetmezdin adamım
her lahza
yaşanan her şeye çıra gibi yanardım

şehir senindi gün boyu
akşama çün gezerdin
yağmur yağar kar yağar güneş açar
geçen her ana
bakar bakar pencereden
ağıtlar yakardım

bil
duy artık
canım yanıyor içim boş
şuramı delip geçiyor zaman
yaşıyorum işte
sessizce
yarın da öbür gün de
yine yalnızım
yine bir başıma olacağım

yanılır gelirdi birileri
ya da giderdik birilerine
sen
sen
hep utanırdın benden
bakmazdın yüzüme
ünlerdim
inlerdim sana
başın dönmezdi bakmazdın bile
biliyor musun yine de ben
hiç utanmadım senden

düşlerdeyim
sabah körlüğü soğuk bir günün
sesler geliyor sokaktan
açmazsın kapıyı
bilirim ki kaldırırsın yataktan
üstün başın yüzün ağzın
yine limelenmişsin
soğan kokuyor her yanın
tutunuyorsun bedenime

diken gibi batıyor parmakların
yağlanmış saçın sakalların

besbelli
canın istiyor beni
değil mi
anason kokuyor aşkın
doymuyorsun zıkkıma
içersin yine birazdan
hırlar ağzında adım
sen bilmezsin serseri
zehirdir haramdır helal saydığın tadım

uyan
gir dünyama
uyan da sor
sor aleme
kim bu kadın
kim

ben kimim
neyim ben
nedir adım...

biliyor artık herkes
bir tek
sen bilemezsin ulan

.....

benim adım...
2002 İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100296/berdusun-karisi-empati-hanim.html>

Ben İkelim

Dosta mektup yazmak
Parmakların esnek düğmelere gitmesi kadar mı kolay
Duyguların şıkırtılı boşalımı
Ve önümdeki parlak ekranda yapabildiklerim
Bana göre şimdi yazdığım her şey
Bir olay...

Hemen sil
Hemen yaz
Resim ekle
Kes
Sil
Yapıştır

Ben ikelim
İlkel kalmak isterim
Kalem kalem dökmek isterim duygularımı
Gizlidir yazılarımda duygularım
Harflerim
Sevincim
Kaygılarım
Kimine sevda
Kimine kavga
Belki satırlarım çizgiye uymaz çizgisiz kağıtta
Anlar düşman
Anlar sevgili
Bilir
Hangi çizgidedir
Tasam
Sevincim
Ve hangi çizginin eğrisidir kağıtta ağladığım
Sonucuda belli
Bir damlacık göz yaşım
Ya gizli kol ağzımda
Ya kağıdın buruşuk bir yanında

Sonra ben
Neden
Hep eskilerde diye anlatırım
Eskiyen benim
Bildiklerim değil
Ya da e-medeniyet

Şiirler şımardılar
Öyküler cansız
Masallar yok artık ninelerin ağzında
Dedeler dizlerinde oturmadan torunları
Huzur evini boylarlar

Utandırım insan olmaktan
Dizeler anlamsız
Aşk bile kokusuz
Hormon pompalanmış çocuklar

Gömecekseniz şu sıralar
Gömün beni eskilerime
Orada analarımız
Orada babalarımız

Öykülerimiz masallarımız

Vallahi tutuculuk değil
Elde avuçta kalanlarımız
Hanilerimiz
Halimiz ahvalımız
Her günün yitiminde silip
Sabaha unuttuklarımız
Dünü unutup yarına kulak asmadıklarımız
Ya yarın da kayıpsa
Dünyaya hangi gözle baktığımız
Ya da bakmadıklarımız
Duvar yazıları bile saygıdeğer
Ya bizim yazdıklarımız

26 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100574/ben-ilkelim.html>

Adı İnsan

adı
insan
şu zamanda
dünyanın her yerinde kayıp
gövde can çekişir
harmanlanırken dünya
ve mutluysa azınlık
ve buysa yasalar
ne söylenebilir ki
ayıp be ayıp

27 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100691/adi-insan.html>

Yaşamak Hep Beraber

gerçek kaçkınları
düş düşünleri kirli paranın
yalan laflar
boş boğazlar
inkarı tutup benliğinde
doymazın pis yerlerini yalayanlar
gömülün
gömülün zalimin zulmüne
bu kadar mı tatlı gelir haram

ne Amerika dan duyum
ne Avrupa ya uyum
ülkesinde sessiz
ülkesinde için için
yaşamak için üretir mazlum
ve ahında mazlumun
bilinir ar
bilinir namus var
gün olur
an gelir
aheste mahestedir
çkar bir yerlerinden
tüte tüte zalimin

27 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100943/yasamak-hep-beraber.html>

İnsan Yaşayacak

yol
orada
günlük
güneşlik
yürümekse hedeflere
var
yürü hedefe
yabancıysan halkına
kör ve karanlık her yan
demokrasi körebe
o yan
bu yan
çıkış yolu kayıp
el yordamıysa yaşamak
basamaklarından peydahlanıp karanlığın
kan ağlarken dünya
ve parmak uçlarındaysa yaşamak
sen öyle san
teslim olmayacak
toprak
su ve insan
ve isyanı insana yerin
ve isyanı insana göğün

durun makinalar
makinadan insanlar
susun
duyun
yaşam için yaşayanlar var
nefes alıp verenler var
girin deliklerinize
metal beyinli canavarlar
tükenişiniz yakın
ama
insanlar hep yaşayacaklar

27 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101076/insan-yasayacak.html>

Uyumak İstiyorum Uyumaak

İnsan öfkesine yeniliyor bazı

Hani

Diyor

Çek vur şunu

Kim ise

Şu egzozu cırlak aracı süreni

Al sana gürültü

Al sana gürültü

Şirin uykulardasın gecenin hangi vakti

Bir cayırtıdan yatağına uzanan lastik sesleri

Ne genci

Ne gençliği

Neyin idare edilesi hanım diyorsun

Diyor insan çek vur

Al sana cayırtı

Al sana cayırtı

Akşama kadar deli gibi çalış

Hani ev besleyeyim

Gözü dışarıda olmasın çocukların

Falan çok

Filan yığınla

Hani memleket kalkınsın

Hani namus

Hani vicdan

Al sana iş

Al sana iş

A be hoca

Hiç mi yok ses düğmesinin ayarı

Hani

Allah eksik etmesin diyorsun ezan sesini

A mübarek adam

Sesini duymayan mı var

Ya öğlene doğru

Ya ikindi sonu

İş yaparken uykuya mı dalmalı

Sayarken el alemin parasını pulunu

Tetikte gözleri uykulu insanın

Keserken hamuru makina

Tartıdaki titreyen elin

Oldu mu şimdi

Sabah işe nasıl gidecek bu adam

Al sana hoca

Al sana hoca

İyisi mi

Uç maymunun öyküsünü oynamak

Etraf dolu değil mi yığınla

Nolacak

Ne gürültü

Ne cayırtı

Ne iş derdi

Görmeyecek

Duymayacak

Konuşamayacaksın

İsterse dünya yıkılsın

Umursamayacaksın

Silahın da olmayacak
Hadi iyisin
Sıyrdın hoca
Hocayı da vuramayacaksın

28 mart 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101280/uyumak-istiyorum-uyumaaak.html>

Horozun Gözü

sevdalıyım

sevdan hiç eksilmedi ki benden

her beş vakit

turfanda çitirından sevgini

vallahide billahide yaşıyorum en iyisinden

canım

işte öylesine

nasıl deme artık anla beni

söyleyeyim şöylesine böylesine

kapının ardı eşik

eşikte sallanır bir beşik

beşikte koca yavru

koca yavrunun küçücük tavrı

dişleri takma

saçları boya

başında naylon neçek

sanırsın kırk yıllık köçek

köçeğin oyunu

düşlerimi bozdu

mora kaçardı mavilerden

pembecik yapma aşkımı

utanmazca arsızca

daha daha hayasızca tozdu

ne göreyim toz dumanda bir ayna

ayna da kocaman bir ayna

aynanın ardına baka baka

döndüm vardım üç adım ilerideki geriye

sözüm şu ki erdim oracıkta özüme

bir de ne göreyim

gerim benden daha ileri

ilerim hepten kayıp gerilerde

kimbilir nerelerde

canım anlayın iŖte
sevdalıyım en bilinmediğinden
sevdansa
hiç eksilmedi ki benden
deme yaŖına baŖına ayıp
saklar gizli kuytu içerim
Ŗarab-ı aŖkımı
istersen a bak içimi
bal petekleri gibi kalıp kalıp

2002 İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101390/horozun-gozu.html>

Sürgün

umudu biricikti
uykusu yok yoksul
günleri çarçabuk
uzun idi yol geceleri
küf kokardı
öfkeli
zehiri keskin
yıllandı artık
sabır taşıydı bekleyişi
göçtürürlerdi yer be yer
sinsiden
o
yeniden vardı

onlar
yeniden yaşadılar
bir yerlerdeydiler daim
usanmaz
uslanmazdılar
beklerdiler sürgünü
sürgünler de onları

umut biricikti
biricikleri ne de çok
gizliydiler bir yerlerinde
görülmez karanlıkların
günün birinde gelecektiler
kralı sürgünlerin
ve İstanbuldu bu şehrin adı
boz bulanık sabahları

umut biricik
yalan gibi bir zaman
kızıl artığı bir seher

yine
bir kış sabahı
gün batımından geriye kalan
ayaklanıyor asfalt yol
E-5 te lastik sesleri
uykulu direksiyonlar
çok değil
vurur birazdan
karanlıktan bir ışık
yılışır sürgün evinin perdelerine
ruhsuz başlar yeni bir gün
faydasız gavur
ağarır birazdan
duvarlarında karşı balkonun
sarıdan bozma bir ışık yuvarlanır
düşer parmak aralarından avucuna
çıkarmak gelir
günün ilk ışıkları

ne tezdi günleri
çarçabuk geçerdiler
küf kokar öfkesi
göz bebeklerindeyse inat

sabahın körü

düşmez elinden kalem
usanmaz yazar
beklemezdi zaman
geçip giderdi zaman
ve
böyle yaşanırđı
sürgünün
yaşanan günleri

2001/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101834/surgun.html>

Genç ve Yaşlı

artık gençtir;
dik kafalı
bir hançerin kaydığı gibi kayar
duygulara

boşalmadan coşkular
gün gelir yerini suskunluğa bırakırlar
erkendir artık ölüm;

inat ise
keyifle dalmış
bakmaktadır
2004 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101955/genc-ve-yasli.html>

Gece Aşkı

uykulardayım
derin
gecenin daha gecesi
en safı uykuların
ne kadar uyduruk her şey
ne tatlı bir düşey

kollarım açıldı
sana yaklaştım
ben değildim sanki açan
gündüzüm
gerçeğim sandım
sarıldım

anladım ki
sen
bütün gecelerimde
bitmez hülyam
uyanmadığım rüyamdın
dürttü bir el
uyanmak istemedim
gömüldüm ağırlığına
ayrılmaksa senden
baldırana banıldım
ve
bir daha asla uyanmadım

2003/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102071/gece-askim.html>

Varoş Tv

Sucuk kokusu
Reklâmlar
İyiliğin alaylı gülümseyişi
Reklâmlar
Gülüşmeler puşt
Reklâmlar
Hayal kurmak artık görsel

Bıyık altı demokratları
Sanatçıların elleri mangalda
Ekmek yüreklerle basılıyor
Aç insanlar mırıldanıyor
Sucuk
Cızz
Ahhh televizyon
Adam evde kapalı
Adam işsiz nicedir
Çocukların üçü uyuyor
İkisi sokakta
Kirli para peşinde
Geç gelirler anca sabaha

Süslü sütyenler
Güpür danteller davetkâr
Memeler yıldızlı vitrinlerde

Ne sinema perdesi
Ne tiyatro sahnesi
Eğrilmiş büğrölmüş insanlar
Taburelerde
Ayak burunları utangaç
Ağlıyor bir adam
Ağlıyor bir kadın
Tasvire hacet mi var

Simit tablası
Boya sandığı
Paket mendiller
Karanfiller dünden jelatinli

Bir güç istedi
Bahtına şu el kadar çocukların
Karnı şişkin kadın
Tek bedava ürünü yoksulluğun
Yakardı dönüp camdaki sisli karanlığa
Umut

Tükenmişliğin son nefesi
Azıcık
Belki son şansı
Ya da son şansı yaşamın

Boğazında ağıt
Yakasında nice dert
Izgarada cızırdar sucuk
Biz de reklâm arasında

1 nisan 2008 Denizli

Kaynak:

Yağmur Çocuklar

var idik
kucağında analarımızın
var idik baba ocağında
var idik
varlığımızdan habersiz
öfkelenirdik
sevinirdik
basitti yaşam
gemlenmiş dürtülerin ağır görüntüsüydük

isyankar çoğullarıydık haksızlıkların
tohumu henüz atılmış
tazeleriydik
ölüsüydük umutların

umutlar
değil miydi oyun bozan
dilek tarlalarının zor biten otları
susuz
yanık kokan toprağın
kıraç
umut toplayıcılarıydık

gelecek yok
ayağa düşmüş emek
derinden ve sessiz görüntülerin ahlaksız aceleciliği
bir bakıyorsun bolluk güllük gülistanlık
varlık gibi
yaşıyorsun içindesin zorbaya avuç açar
yokluk gibi
ne öfke
ne sevgi idi istencimiz
evrensel
insanca yaşamaktı dileğimiz
dua ettik
anlamsız kaldı dilenciliğimiz
çocuklarımız
gençlerimiz
siz
biz

çıkageldiler bir yerlerden umutlarımız
heveslendik kimi
sandık ki eriştik baharına
isyancı erteledik
bittiler gittiler dedik
med ceziri dar mağaraların
aldırır mıydı nefesi
bir mevsimiyse yaşamın
yoksulluk diğer mevsimiydi
aynıydı her şey
yine yoklar vadisinin müdavimiydik

kavuşmak istiyorduk yokluğun son yağmurlarına
son atılan toprağı olsun dedik
hep o dileği diledik
henüz örtmüşken geçmiş
yoksulca yağdılar
üzerimize çocuklar

borç yükü omuzlarında

doğuştan hamalı memleketin
okulda
evde
işte
her başlayış
her sona erişte
yağdılar
yağmur çocuklar

2002 mayıs -İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102624/yagmur-cocuklar.html>

Paramparçalara

Sevgi
Para
Aşk
Evlilik
Ölüm
Ayrılık

...
Ne varsa akla gelen sabah sabah
Topladım masadan
Bir kağıda yazdım teker teker
Buruşturup çöpe attım sonra
Hay Allah

Bir dilim kepekli ekmek
Taze çoban peynir
Bir rafadan yumurta
Üç tek yeşil zeytin
Ve iki bardak şekersiz çay
Bulamayanlar da var

Çık bir taraflara dedim
Çıktım
Ellerim ceplerinde üstlüğün
Buluşup düşüncelerimle
Bir ben
Bir Nazım Dede'nin sokak araları
Hiç değilse birkaç saat
Dolaştık
Bakındık birlikte
Yaşamın ardındaydı
Evde kalmıştı
Çöplükler çöptekiler

Kedi gördük
Köpek gördük
Açmış yeşil yapraklar
Baharda nefes almak da varmış dedik
O yanı gördük
Bu yanı gördük
Doğrusunu demek gerekirse
Seni beni hepimizi
Kendimizi gördük

5 nisan 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103026/paramparcalara.html>

Sevginin Sırrı

boş ver sakladıklarımızı diyor sevgili
artar bile elimizdekiler
ikimize de yeter
geçmişin öğretisi demiştin
sevgisi olanın dibinde
sevdiklerinden
sürgünler sürer
öyle yazmıştın son mektubunda

güz günü
hazan ve hüzün
sarı açar sarı kokarlar güller
yitmenin acısı sarı yapraklarda
sevgi sarmallamışsa bedeni
varsın sararsın diyorsun yapraklar
bir daha
bir daha açacaklar

yarından düne bakınca
anlıyor insan
kaçırdığını bu günü
yürümek yavaştan
yol boyu sevgiyse manzaran
sessiz ve vakur
hızlı geçiyor değil mi zaman
gerçek ne kör ne de sağır
yükü sevgiyse insanın
ilerlemek bu yolda
temkinli
ve ağır ağır

3 kasım 2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103275/sevginin-sirri.html>

Boyar aşkın kırmızısı

ben seni ne çok sevdim
uçukluğundayım aklın
sevenim
al diyecek kadar beni benden
gördün
anladın ve bildin
baş bile eğdim
bil istedim
derinlerinde
al-dan çalar kırmızı

ben bir kırmız böceğiyim
varlığında yokluğuna tanık
uçuşuyorlar
aşklar koruluğu ve yorgunları
renkleri yanık
sesleri yanık
kokuları yanık
öyküleri birbirine benzer

lali ruhum
yanar içim
boyamak gerekirdi senin için
yeminle
karanlıkları bile kızıla boyardım
gelinciğin alevi
lalenin rengi
bil ki gülün ateşini de

bağışladığım başımı aldığın
bir sevgi ki bende
ah ah
al al akar çıkar şu bedenimden
yanlış çiçek de değildin
konmanın bedelini
neden çok ağır öderim
sevda ne renktir
sevda hangi çiçektir
bilemedim

kırmızın kırmızısıyım
görülmeziyim kızılıkların
bir imgesiyim şimdi kayıplar dünyasının
bilinmezden daha bilinmezim

ben seni ne çok sevdim
sen
sevmeyi bilemedin

8 nisan 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103873/boyar-askin-kirmizisi.html>

Çiçek /Balık /Böcek/ Çocuk

Küçük bir çiçek

Anam toprak
Babam gök
Köküm benden
Suyum senden
Baharda göğeri
Yenilmeden
Yaşamak için
Güzün tohuma ermek gerek

Küçük bir balık

Biri denizden
Biri dereden
Ya tatlı su da
Ya tuzlusunda doğup
Yutulmadan yaşamak
Yaşamak için
Avlanmamak gerek

Küçük bir böcek

Ya şu dağın eteğinden
Ya şu oavadan uçup gelmek
Anam kim
Babam kim
Bilsem ne bilmesem ne
Yaşamak için
Tutulmadan yaşamak gerek

Küçük bir çocuk

Anam bir yerden
Babam bir yerden
Ekmek elden
Su gölden
Daha büyürken el alemden
Yaşamak için
Çelmelere takılmamak gerek

6 Nisan 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104488/cicek-balik-bocek-cocuk.html>

Birkaç Saatlik Yaşam

Sevgi
Para
Aşk
Evlilik
Ölüm
Boşanmak

...
Ne varsa akla gelen sabah sabah
Topladım masadan birer birer
Bir kağıda yazdım
Buruşturup çöpe attım

Bir dilim kepekli ekmeğin sıcaklığında
Taze çoban peynir damağımda
Bir rafadan yumurta
Haydi bu gün ye dedim
Neyin perhiziyse bu
Yaşamıma kilit vuran
Üç beş yeşil zeytin
İki bardak şekersiz demli çay
(gerçi bunları bulamayan da var)

Çık bir taraflara dedim
Ellerim üstlüğün ceplerinde
Attım kendimi evden
Sokak aralarında buluşup düşüncelerimle
Ben ve Nazım Dedem
Hiç değilse dolaştık birkaç saatliğine

Bakındık birlikte
Yaşamın ardındaydı çöptekiler
Yaşamak yorgunluksa
Yorgunluk yaşamın en güzel bedeli dedik

Kedi gördük
Köpek gördük
Açmış yeşil yapraklar
Baharda nefes almak da var
Hava aldık
Su içtik

Dahası
Bir ayna tuttuk yaşama
Ve
Kendimizi gördük

5 nisan 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104711/birkac-saatlik-yasam.html>

Estiler Gene

sevgilim
a güzelim
şımarığım kız
derinimdeki sesim
sen
sol göğsümün ağrısı
sen
nefesim
sen
hevesim

sabahım
ve akşamım
ve tadımlığım
her öğünüm
gecem
ve gündüzüm
en /men iyim
gizli gelip arkalardan
iflah etmezim
amansız sevdam
iyi gün sürprizim

daha
neler söylemek ister dilim
biliyorum
yetmiyor söylediklerim
al işte
daha daha daha
buruğum
doyumluğum
damağımda şarabım
siyahım ve de beyazım

bu akşam yokum
yoklara ulaşmaktayım
anladın anladın
yok olmaktayım

sarhoşum
dağlar kadar yüce
rahvan koşu eserim yeller gibi
gönlüm şad
ruhum ilşad
ışık kamaştırıyor
pırıltıları neonların
tozları
kırpıntıları yıldızların
Pera`nın sokakları kaçışıyor aralara
ışıkta yoksun yoksulu
kaybedilmiş bir yerdeyim
burası
yine İstanbul

yoksulun tezgahı tütüyor
dumanı iliğime işler
son köfteler
son ekmekler
son yeşillikler
zulada şişeler

sessiz
bulgarın bağından ucuzca şarap
yahu
gidiyor zaman
zamanı tutamıyorum
yosma
uçup
nasıl da gidiyor yaşamımdan

şimdi
halimi sual etmeyesin
demlenmekteyim
ustanın eliyle çizili her şey
ışıkacak hava
hepsi sabaha bitecekler
düşte gibi yaşarım
dönüyor başım
şarap
bitti biter
gün ağarıyor
birazdan
tezgahlar da gider
sessizlik çöker
dilim peltek
ancak döner
bir taksi çeviririm
yollar döner
direksiyon döner
uzanırım bekar yatağına
başım döner
ve yine birazdan
bu düşlerim de biter

mehmet necip özmen 2003 İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105170/estiler-gene.html>

Acı mı Sevgi mi

Acı dolu sevgiler
Acı dolu sevgililer
Bilmezler ki
Acı ile sevgi kardeştirler

13 nisan 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105285/aci-mi-sevgi-mi.html>

İki Kişilik Yalnızlık

“Asla üzülmem” diyorsun
“Değmez bir erkek/Değmez bir kadın için”
Seçmesi çok zor cinsin

Kırıp geçmek için kolay
Ben üzülürüm
Yeminle
Üzülürüm senin için
Sevgiyse bağlacın adı
Kahır dosyamı açıp
Seni satır satır yazacağım
Saplanacak belki ağrın
Çare diyeceğim zamana
Bir bir tükenip
Alıp gidecektir
Bitecektir
Belki ben öyle sanacağım

Hiç bilmez miyim
Acısı dikeydir sevginin
Ne umarsız bir insanım
Kıyıdadıkça içim
Kapanmaz nice yaralar alacağım

Çay bahçesi bitecek belki
İki sıra ıhlamur ağaçları da
Kuytadaki loş meyhanenin ucuz sarhoşluğu
Sessiz hisleri sokakların
İki kişilik yalnızlığım da

Ya odandaki konukluğum
Kokun
Sesin
Nefesin

Biri var
Nicedir bitti mi ki
Hiç bitmeyecektir

Sana olan sevgim

13 nisan 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/105698/iki-kisilik-yalnizlik.html>

İnsan/İnsan Gibi Olmalı

bir öykü anlat
olması gereken
insan gibi
bir şiir oku
ruhtan bir nefes
bir müzik mırıldan sesleri susturan
hem öykü olsun
hem nefes
hem yürekten bir ses

tek mahlukatıdır yer kürenin
onarılması gereken
tek bozuk halet-i ruhiyyesi
tek bozuk aleti
ya kafası boş yaratılmalı
ya dolu kafayla üstteki satırları anlatmalı

insan
insan gibi olmalı

17 nisan 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106455/insan-insan-gibi-olmali.html>

Zalimse Sevdiğin

Zalimse sevdiğin ne yapabilirsin ki
Suç da sensin
Ceza da sen
İyi
Tamam
Güzele gidiyor her şey dersin
O muhabbettir ki
Alır aklını başından
Güvenirsin
Ne gariptir insan
Hemen kendine benzetirsin
Yelkenler indi iner suya dersin
Hatta sevdiğinse dümen suyuna da girersin
Of
Of
Zalimse sevdiğin ne yapabilirsin ki
Suç da sensin
Ceza da sen

18 Nisan 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106868/zalimse-sevdigin.html>

Muhteşem Bir Dünya

Havası ciğerlerini okşamaktadır şehrin
Çın çın
Usulcak dört bir yan
İnceden
Şeker şerbet
Ana kucağı ninnisi yaprakların
Garip sarhoşluğu kuşların
Huşu içinde kayarcasına ayak sesleri
İşe doğru adımlar

Zevke bak
Ben miyim
Sorguluyorsun
Noldu birden memlekete
Parıldamakta parkeler
Gül kokuyor sokaklar
Portakal çiçeği
Belki hanımeli
Görülmemiş hoşlukta çiçekler

İnsanlar
Alımlı bakımlı endamlı
Hanımlar
Beyler
İncecik sözcükler
Efendimler
Merhabalar
Günaydınlar
Canımlar
Nasılsınızlar
Hah haayyt
Çok hoş yahu

Anlaşılamayacak denli
Canlar can canalar
İnsanın tarifi çiziliyor yüzlerde
İnsanı insan olan anlar

Güneşe karşıcasına
Şaşmışçasına kiblesi
Bir anlığına
Batıdan doğmuş
Doğudan batmışçasına gibiydi dünya

Sadece bir defalığına

...

19 nisan 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107039/muhtesem-bir-dunya.html>

Hazretin keyfi/ Rehavet şiiri (kime lazımsa)

Bu çizik derin açıldı
Gider derinden derinden
Var olmadan yok mu olmalı
Var olup da
Yok olmamalı mı insan

Aman da aman
Akşamı da akşamı
Tuz bassalar inanın
Sızlatamazlar yaramı

Bu ne keyif hazret
Gamdan kasvetten şol yana
Eziyetten kâm
Keyif almak ha hazırdan
Zemin deyyus
Zemin kaygan
Vur badeye sal deryaya kendini a ahmak kafa
Nasılsa sarmışken rehavet
Boş ver düşünmeyi
Bilmem neyi milleti memleketi

Kes at ayık kafayı
At içindeki darlığı halveti
Sen safahatlar ülkesinin evladısın
Tak kibritin ucuna
Bir sarılı tütün daha yak
Nasılsa bitmişsin
At bir tek daha
Sonra Boğazın Kanlıca tarafından
Keyfine bak

19 nisan 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107168/hazretin-keyfi-rehavet-siiri-kime-lazimsa.html>

Her Can Değil mi Bir Yeni Bahar

Dönüp bakacak mıyım
yanım sıra ardım sıra,
bir insan titrek
bir insan yürekten.
İnceden feryadı karanlıkları deler
döner döner doldurur yüksek perdeden.
Can ki geç kalmış ruhların,
can ki erken gelseydim eğer,
o canım canlar utangaçlar,
küfürü bile talih sayarlar.

Şu zaman var ya şu zaman;
yine kara dehliz
hep şaşırır
hep şaşırtır
şişiren yoksun yürekleri,
O yürekler değil midir
yine taşarlar kaplarından

Gümüş pul bakışlar sırlı küp,
öyle ki yazar isem,
nice ki şair isem,
içimde ağulu eskimiş bir vicdan.
Işıldarlar.
İki ışık delirmiş bakışlarından bu yana
bilirler bilirler kanlıyı da canlıyı da:

Bilmezlerden değil bu insanlar
Bilenlerin insanıdırlar

Gümüş simden pul pul dışım
İçim balık karası.
İnanmazsan al hançeri
"Yar göğsümü!" diyor yar,
"Gör içimi!"
karalardan kapkara
acı bir duvar.

Dönüp bakacak mıyım yine
yanım sıra ardım sıra.
Bir insan ki
İnsan içinde insan,
yanar kaynar da
görünmezlerin şehrinden
kör düğümlerin yumağı urban,
işte o yar bu yar!

Bir demdir lahzalık sevi bilir bilen bir tek,
alır derinlerden nefesini
çeler çelmesini şu bilinmeyen felek.
Örtülü yorganı değil midir
hüzünler arasında saklı,
hangi şey gerçektir ey vicdan,
hangi şey yalan.

Bir analıktır yitip gitmiş,

çocukluktan arta kalan,
minik ellerinde boz kına
salt içtiği bir yudum suyundadır tat .
Aşk mı?
İçinde çıra gibi yanan buz gibi bir hayat.

Sevda gençtir derler.
Köz olmamışsa alevi,
özgürlüğüdür duyguların a yar!
Fırlar uçar gidercesine hançerelerden,
her can için umut etmek;
Değil mi ki yeniden,
yeni bir bahar?

1 mayıs 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109971/her-can-degil-mi-bir-yeni-bahar.html>

Ezgisi Yüreğın

türküsü
öyküsü
vicdanı
bestesi

nakşedip basılıysa duygular
gönül
bulur sesini
akıl gitmez mi baştan
yırlar
ağıtın
sevincin
hüznün türküsünü
çeker hoyratı
bir uhde geçmişten
bir bozlak kimi
kimi yörük yayığında coşkun bir ayak
gizli kalanı içinde
nefesindedir ne çok şey insanın

dinlemez gayrısını
dalar
salar içten içe
muhkimse sevgisine
verir sevdiğine bedeni
sorgusuz
sualsiz

1 mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110216/ezgisi-yuregin.html>

Deli olmak ne güzel

açık
uçuk
buçuk
azıcık da kaçıksan
helal olsun sana yerler gökler
düşünceler yavan
diller yalan
duygular yoz

insanlarla uğraşanlara diyorum
oyalın ha babam
oyalın
helâl akıllılara
yerler ve gökler

elde kalanı sormak mı gerek
sıfırdan birazcık arta kalan

boş ver
nasılsa memleket talan

ne güzel delilik
açık
uçuk
kaçık

hahaha hahaha haaayt
.....

2 Mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110353/deli-olmak-ne-guzel.html>

Del-eylemeli Aşk

kal öylece
derinlerimde
bakışların harelensin
hüzün yağmurları son bulsun
bir ay doğsun gönlüme
bedir

ve sen
ve sevgim
sevgilim

çizeyim seni ışıklarla
desen desen
dirhemini eksik kalmasın
ruhumun efendisi
gerçeğim ol
çık gel düşlerimden

düşler yalancı
kandırılar pembelerden
ve hep sen ol
sen kal bende
seninle başlayıp seninle bitsin öykülerim
del-eylemeli aşk
beni

4 mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110900/del-eylemeli-ask.html>

Del-eylemeli Aşk-2

gerçek ne
var mısın
yok musun
ben miyim var eden seni
ya da yok eden sen beni

bilirsen
fısıldarsın bir gün
sağ bulursan beni
veya ilk fırsatta
de bana
“haberliyim senden”

bilmezsen
senden habersiz her şeyin
bir afet vicdanımda
bir kıyamet adı konmamış

varlık ne
yokluk ne
elinden düşmüş birinin bir sevgi
kaybolanı bulmuşken ben
del-eylemeli aşk

4 mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111155/del-eylemeli-ask-2.html>

Del-eylemeli Aşk-3

kendi azaplığına köle olmuşsa insan
yaşanırsa diyorum canımın içi
böyle olmalı be aşk
acılardan doğarmış bütün aşklar
gerisi teferruat
kös kös yaşamak ha
o da ne
yakıp yandırıp kül etmeli
ozan ağzına yaraşır
del-eylemeli aşk
değil mi

4 mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111285/del-eylemeli-ask-3.html>

Yalancının Aşk Umudu

Huzursuzlukta düşlerin güncesi
Nasılsa
Sevgiyi yaşamak en melankolisinden
Nasılsa
Aşkı yaşamak ne adı belli ne sanı
Aslında
Avunmaktansa yalandan dolandan

Daha iyi değil mi sessiz kalmak
Sessizlikten umut sağlamak
Ve sensizliğe ağlamak
Sessizlikte akmalı
Sessizlik damlaları
Böylesi
Daha gerçek olacak

5 Mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111461/yalancinin-ask-umudu.html>

Sor Bakalım/sorabilecek Misin Hesabı

Al
Koy bir yana kendini
El aleme rezil olmaktansa ölü sükutunda
Batır iğneyi kışına
Bir hopla ki yerinden
Oradan bak
Yangısıyla içinin
Görebilesin dünyayı
Can-ı gönülden

Sevsinler bilgiç edalarını dedirtmeden
Yetiyorsa gücün egemene
Tut kendini saçlarından
Sürükle
Çıkar battığın bataklıktan
Emek senin olsun
Dilenme
Varsa yüreğin
Sal kendini
Dilinle
Kalemle
Alın terinle

Namussuza namusun kadar
Sor bakalım
Sorabilecek misin hesabı

5 mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111699/sor-bakalim-sorabilecek-misin-hesabi.html>

Ustam Ahmet

sen usturanlasın
sermayen
kolonya kokun
iki musluk
iki çanak
iki berber koltuğundan ibaret eski bir kiralık dükkanın
bir muhabbetin
bir de aynalardan sorgular bilgiç bakışların

çırağın
müşterilerin
ve sanatının devamı çocukların
yerin belli
emeğın belli
ekmeğın de sen
aşın da sen
sevgili Ahmet ustam

gelip geçenlerden biri
şunca yıllık berberim
sarı dişlerinin arasında
her gelişim merak
her gelişim sorgu sual
yahu
ne zaman biter sürgün
ne zaman döner gelirsın
dersın

dinle o zaman

gidiyorum
tükenmez yollar
eskir biter gider
bir beden bir ayaktaki pabuçlar
biten salt onlar mı bre
yıllar gidiyor yıllar
birer birer
sabret diyorsun hala
Ahmet ustam
ooof of
yol da bitiyor
ömür de bitip gider

gidiyorum
yollar
benden öndeler
onlar önden ben arkadan
ikisi de tükenmekte
yıl on iki ay
canımın cananı
sağlam durmalısın sen
on üçüncüsü yok ki
falciya var mı hacet
iki vakte
sen de gidersin
benden de sessiz bir haber
Ahmet ustam
ooof of
değil mi biri doğum
ölüm diğeri

ne marangoz dinler
ne berber

gidiyorum
artık göç mevsimi geldi
soğudu buralar
kanatlarınızı çırpınız kara kara kırlangıçlar
uçuşun zılgıtlarınızla
ne olur aranızda ayırın
bir zılgıtlıkta yer bana
alın beni
beni de alın yanınıza
Ahmmed ustam
ooof of
biz
alıştık uçmaya
siz
dükkanınızda pazarları sayma
her gün koza kurmaya

süren yok berberi
aynaları
koltuğu
fırçaları
laf/lafınız bol olsun
traşa devam
laf olsun torba dolsun
imge gerek buralardan
geleceğime bir iz
geçmişlerden
varın siz kalın geleceğe
ne olup ne bittilere
devam ederiz bel ki
belki
kaldığımız yerden
sakın ha bir yerlere gitmeyiniz
öyküsü biter mi sürgünün
satır satır işlemek gerek
berber koltuğuna

2002/istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112161/ustam-ahmet.html>

Sana layık değil ama

Seninle her günün
Seninle yaşanan her günün adı
Bir anlamı
Bir tadı vardı annem
Yokluğun çok zor
Hasretin
zlemin
Gelip giden şuncacık mr
Var edip varlığınla
Yokluğa nasıl da kafa tuttuğun
İki duygun vardı ki canım annem
Açlık korkun ve yitmemesi sen yaşarken yavrunun
O kadar çok şey var ki aklımızda senden

Yaşadığımız kadar
Seninleyiz annem

11 mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112727/sana-layik-degil-ama.html>

Yola Devam

yüreğim burgu burgu
deler içimi
kırmızı ışık
bir trafik lambasına takıldım
şehrin
hastahane yolu
o yol daim acı dolu
acaba dolu
boğazım düğümlü
içim
düşünce dolu
sıkıntı dolu

kısa bir an idi gözlerime takılan
şaşkın bir yaz böceği
sol cam arasından girip
kurşun gibi çıkıp gitti sağ tarafımdan
ne anlamsız bir uçuş
ne bu hız dedim
ya patavatsız hayvan

duraklama saldı duygu dağlarına
takıldım böceğin ardından düşünce ağlarına
ırakçalandım
sıyrıldım yaşamdan kılpayı
olmadık mekanlara kanat açtım
görür oldum bir anda
şu koca çıplak dünyayı
Asya
orta yerinde bir köy
dişi ağrır birinin
acılarında
hangi kasabası hangi evinde
veya hangi şehrinin kenar mahallesinde
Afrika'da
bir kara yerleşkede
sefil insanlar
biri sıtma nöbetinde
aç
ölmek üzere
diğeri
hangi bir yerinde
şu koca kürenin
kıvranmaktalar
acılar içindeler şimdilerde
bilinir mi yaşanmadan
ne kadar yakındalar
hissediyorsanız
değil mi

başka yerinde bir sırtlan
salyaları kabarmış iştaktan
ağzında
can çekişir savunmasız sütlü bir ana tavşan
neye olsun ki şu kısacık anda isyanım
insanım ya
adalet mi
dedim
adalet mi

bu lan

hah

yeşil ılık ta yandı durmamak gerek

uçuş gittiler birden

ne kaldı kendi derdimden gayrı

haydi oğlum haydi

bırak cakayı

dön dünyana

kurtar kendini önce

var git varacağın yere

haydi tak bire

yola devam

13 06 1996 DENİZLİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113130/yola-devam.html>

Sevmenin Sessizliğine

evet
ya işte böyle
bir var bir yok insan
azıcık palazlanmaya görsün duyguları
vınnn
bakmışın toz olmuş
yani yok
beklentilerdesin her açıpta şu garip ışıklı mektubu
umut edersin
hani dersin bir satırlık muhabbet ya da minnacık bir kelam
sonra yalnızlık kalır akılda
yorgunluk
yatağa çeker insanı
yastığının bir gün önceden kalmış kokusuna gömersin başını
küçükten başlar düşler
umduğunu bulamamanın bulgusuzluğunu akıtırsın bir damla göz yaşıyla yastığına
sanki akmışsın gibi sevgilinin bedenine
sevgili utangaç
binbir telaş ve sıkıntıda dersin öyle bulursun teselliyi
utanırsın birden
ama sevi bu canım
düşler caddesinin sevisi
düş te olsa ürpertiyor insanı
küçük bir inleme süslüyor kulağının içini
ve o iri teyzem gözlerde buluyorsun kendini
birden yaşıyorsun düşlerde
zaten
kör olsı yaşam da bir düş değil mi
selamlar
ve iyi geceler sevgili

12 mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113285/sevmenin-sessizligine.html>

Bir Kadın...Adı...

Sabah
Bir direniş
Bir isyan gözlerinde
Hani kapıyı çarpıp çıkasın gelir
Ayşe hanımın dediği gibi zorla tekme attıran sopa dürtüğüne

Akşam
Güç benim der nasılsa
O odaya niyetli surat şeklinden
istesen de
istemersen de

Tuzak
Tutku
Kapan amansız

Hani yeri yanıydı
Hani bir yastıkta kocasınlardı

Yuvayı kuran dişi kuş mu
Başka yuvaya yumurta bırakan
Guguk kuşu mu

Taptım
Taptım ben o kadına demenden belli
Ruh
Yitik
Merhameti olur mu hiç aşkın
Beden cansız
Beden bitik

Aşkın sonu
Demek bu

16 Mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114470/bir-kadin-adi.html>

Bir aşk doğaçlaması

Ne çok coşkusu
İlk pıhtının nedeni belli miydi ki
Kelimelerde satırlarda satırbaşlarında bile
Titrekliliği
Nasıl da belli
İçten
Sık
Sıcak
Nefes alıp veriş

Baharın mı gelişi
Aşkı mı ilan edişi

Sana göre
Bahar
Ona göre
Bu baharın adı
Yeniden yeni bir aşk
Beni unuttun
Her ikisi de gözüküyor bulunduğum yerden
Söylemiş olayım
Unutmadan

Nedenler ne denli çok
Yaş belli değil kör karanlıkta
Ne baş
Hatta utanmayıp söylemem gerek
Ne ses
Ne cinsten bir nefes
Çıkmadıkça sevgilinin esamesi

Adını koymak da zor
Gaipden iki kimlik mi
Kimlikten gaip
Bilmem
İki insanı hangi gezegenin

Bir bahar nezlesi
Bir hapsiriksiz yürekleri rahatlatan
İster başlasın
İster bitsin
Kolundan tutup çekmek insanı
Bedeninden yüreğinde yuvalanmak
Geniş dergahın geniş insanlarına
Merhaba
Susayıp içmek suyunu ve yanmak ateşinde aşkın
Ve bir aşkın
Yeniden azizliğine uğramak

17 Mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114634/bir-ask-dogaclamasi.html>

Durdurabilmek Zamanı

adı zaman
seslendiler ardından
...

durmadı
yürüdü
bakmadı bile geriye
duramazdı
durduğu an...

karanlıklar şahıydı kızgın lavlarla gelen
bu muydu gerçek olan
esas olan ne
düşündü...
her şey var
serini sıcağı
hiç bir şey
olamaz
olamazdı yalan

süzüldü kanatlardan bir deli rüzgar
damladı yapraklardan sel olup
uzadı köklerde tel tel
kayarıktan su içinde sudan
oyarıktan kaya falezleri gibi
düşüncesine girdi insanın
an an

bir daha
çıkamazdı

/zaman/

duramazdı
durduğu an...

2003 aralık -İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114845/durdurabilmek-zamani.html>

Dert de Sende / Çare de

insan gibi yaşayacaksan
bilmem evrenin hangi bir yerinde
bil ki
bir adı vardır her şeyin
evvela
ömür biç kendine beşeri
adını koy
insan gibi
soluyacaksan bilmem neresinde
bırak yahu
hakkı haktanı
bilmem anlamsız boş kuru lafları
falani feşmekânı
hamâsiyet bulaşığı ruhbanlığı
ve de
yine hamâsi evlad-ı vatanı

hani yalandan
hani dümen suyuna girmiş kandırıkçılığı
ister çirkin
ister güzel
bir yaşam adı konmuşsa yaşadıklarının
yetti gari özetle be adam
de hadi babam anam
yaşamak istersen insanca
fırsatçılıktan uzak
imanına dinine
durgun suya bakarcasına
eğil de iyice bak
oradasın
kök salma boyun bükme nergisce
tastamam oradasın
sensin işte

bir başlangıç
ve de
bir bitişte
zat-ı suretinle başbaşa bir ömür
yaşamalısın insan gibi

bilmelisin ki
dert de sende
çare de

eylül/2003/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115131/dert-de-sende-care-de.html>

Özgürlüğe Ağıt

Sen
Özgür bırakılmamışsan eğer
Eline vurulmuşsa
Ekmekte
Sevgide
Kazanmanın zorluğu yırtar geçer yaşamını
Müsibet şey dersin
Lanetlersin güncellerini
Geçmişe bakmak aklından bile geğermez değil mi
Orada
Ana var
Orada baba var
Orada
Özgürlüğüne kapan koymuşlarsa eğer
Saygı da
Aşk da neye yarar

Bir lokmasında ekmeğin
Sevginin dirhemine muhtaçlığın
Ve çaresizliğin karanlık sokaklardaki dilendiği anlar
Ve o anların insanı olmaksana hani
Kader utansın dediğin
İşte görünen köy
Hangi toprağın insanıysan
Köleliğe boyunduruk hazırlayanların safahatında iki büküm
Bilemezsin de kimedir isyanın

Ya bir tersanede ölüme tuzak
Ya bir fırın kapısında ucuz ekmeğe muhtaç
Ya geleceği karanlık basmış iri kara gözlülerin endişeli bakışlarında
Bulursun kendini
Sen
Özgür bırakılmamışsan eğer

21 mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115596/ozgurluge-agit.html>

Geç Kaldık Küllendi Zaman

Bir tebessüm yetmez geç kalınmışlığı kurtarmaya
Ahlarla vahlarla ağlaşıp zırlayıp
Sızlanmak da
Geç kalmanın diğer adı
Bir daha yaşamamaktır
Ağır bedelli
Olmamacasına
Nasıl da geçti sensiz onca yıl gül tanem
Varlığımızdan haberli
Muhabbetin adı sanki günah
Sanki
Acı çekmek gerektiği kadar

Yaa!

Hani kitap kitap yazılanlar
Türkü şarkı söylenenler
kimi ezgilerinde ruhun
Kimi duygularında güftelerin
Acı mıymış çekilmesi
Bütün aşkların kaynağı
Hep 'sonra' mı olmalıymış

Her şey yerli yerinde
Yokluğun
Var oluşumun ağır bedeli
Eritmeden yuvarlamadan kim anlar yaşanmamışları
Ödenmeden bedelini o karanlık zamanların
Yüreğine tiktığın karların bir gün eriyeyeceğini

Ateşi güneş kadarmış
Yakıcıymış
Sonsuzlukmuş aşkın

İlk yanışında yürekte
ilk kıvılcımında yanmadık da
Külünde savrulmadık da o anların
Yanmamaksa o günden bu yana
Boşluk yokluk
Bir o kadar asaletten irak
Bir o kadar soysuzluk

Erişememek
Yaşamamaksa o zamanı
Sonradan
Bilemiyorum sonradan
Yakılıp yıkılması kül pul olası şunca lafları

Neden yazmalı ki
Neden yazmalı

21 Mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115766/gec-kaldik-kullendi-zaman.html>

İmrendim Be / Sana Hayrettin

Bırak şu her kafadan çıkan arı kovanı sesi
Ya da bingil bingil kaynaşan solucanvari ahkam kesen lafları

Ye kardeşim ye
Şekerliyi de
Tuzluyu da
Yağlı yüzlüyü de

Hani şu sabahın köründe fırından henüz çıkmış
Buğusu üzerinde serin sabah
Ekşi maya somun ekmeğın tam yarığına sürüp de tereyağını
Değil mi Hayrettin
Hep öyle derdin

Ve kan damlardı yüzünden
Allah zeval vermesin mi diyeyim
Bilemiyorum
Ne diyeyim
Yani şu doktorlara da aldırmamalı mı biraz
Ne demeli
Ne etmeli

Bir şekerlik dünya
Şeker şerbetse dünyamdaki yaşama
Ve dahi anasını satayım varlığıma mukadder
İçmeli tasın sonuna kadar
Ve
Yaşıyorum demeli
Ömrü belli
Değil mi insanın
Bazen de demeli
Yaşamaksa adı nefes alıp vermenin
İşte tadı yaşamın

İster on gün kalsın
İster yüz bin gün
Yaşayacağım be hep böyle
Yaşayacağım be
Sonuna kadar

Hayde selamete Hayrettin

22 Mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116111/imrendim-be-sana-hayrettin.html>

Çılgın Doğum Günü

aklıma geldi
bu gün
doğum günüm
çılgınım
o yaşım
bu yaşım
dedim ki paylaşayım
geçip gidecek nasılsa zaman
güme de güm güm
düme de düm düm

savuşup gider bir güneş yüzümden
sıcak yorgun denizin çırpınışları
yudumlamış içmiş Ege denizi
yaşamak nedir
yaşayan kimdir
bir soruysa eğer
yaşamak yaşayanın
diyerekten şu anı yaşayarak
keyifli şincik
çok pişekâr bir insan
bu insan

şiiir de neymiş
şair olmak ta ne
belleğinde sıra sıra dolaşırlar
kelimeler
mısralar
dansa kaldırır gibiler birbirlerini
öğlen şekerlemesinde birazdan
ne düşler ne umular
yeni gelen yıldan

at başından kederi
sav başından
derdi bilmem neyi
hamurunda varsa iyilik mayası
yaşamak
bir an kadardır kimineyse
bin asır bitmez çilesiyle
bir başka kimine

çadır önü bostan
dan dini dastan
biberler kıtırık
alev desenli domatesler
güzelliğine güzel bir bakış bağışlananların
konu dağılmadan bir laf daha
nasıl uçup gidecek diyorum yaşam
yaşamın ötesinde berisinde
düşünün
daha neler var neler

çadır üstü dal dal zeytinler
gölgelerinde hem ılıklaşır şu ruh
hem serinler
düş kurma dalları dünyanın
dalların serin daldaları
bir dal örgülü kız saçı gibi
ağlatmaktan yanakları morarmış

Karacabey soğanları
üşenmez insanın
göz zevki ağız tadı
çiri çöpü devşiripte
üfleipte duman duman
kil tuğla toprak çömlek
cıvıl cıvıl oynayırlar birazdan

damağı dolusu Ege
dolaşır dili diline Ege'de
şu zamanların dolusunca
esiyor denizinden bir İzmir türküsü
zahir
kekiği gibi buraların
sızlatıyor burunları

saz vurulur
ırlanır bir türkü
dil söyler
anlatılır bir bir sevdalar
dertler vurulur yüke
savrulur yellerle
erişmektir niyetlerine
varıp giderler bir yerlere

bir coşku
bir düşünce olmalı her gün
adını koymaksa yaşamın
özledikse insan gibi yaşamayı
yaşamının yolları işte bu

o yana bükülse de yollar
bu yana bükülse de yollar
olmalı ki şol dilekler

kötü gide
iyi gele

14 AĞUSTOS 1995 ÇAKMAKLI-İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116575/cilgin-dogum-gunu.html>

Kaçırdık Yine Eyvah Eyvah

Dün neyi kaçırdık
Bu güne ne kaldı

Eyvah eyvah kaçırdık
Saymadan sayılmaz
Hangi fırsatlarıydı
Erişemedik mükemmeline dünyamızın

Ne zamandır
Seyretmedik güneşin doğuşunu
Serinliğinden ılıklığına hissederek doğan bir günü
Yanaklarımızda
Şakaklarımızda
Yoksa
Deterjan kokusu sinmiş market promosyonlarından
Raflardaki cezbedici “al beni” si miydi kaçırdıklarımız
Cep sinemalarının
Hangi filmin son versiyonuna
Son gün
Son gösterim
Kaçırdık yine
Eyvah eyvah

İş
Güç
Hani dünyanın telaşı
Bekleriz efenim
Ya da yakında çıkar si-di si
Kim bilir
Dünyanın kaç halidir iyi yaşamak
İşte mesele bu
Bunu anlamak

Topraktan üç beş tel maydanoz koparmak
Neyi kaçırabiliriz
Düşünmeden
Hırs
Benlik
Sonu servet sahibi zenginliğin
Şans oyunları gişelerindeki kuyruklar
Haftanın hangi gününün
Hangi kuponunun unutulduğunu
Kaçırdık yine
Eyvah eyvah

Dut mevsimi
Son günleri mayısın
Tıtır tıtır dökülecekler
Yoksa
Yaşamın bu kesiti
Apartmanlar arasında ziftli sokaklarda mı
Oralarda mı konaklayacak
Bahçede Meryem aba
Çapası güççücük
Ayakları toprak tozu
Şu keneler de nereden geldi
Kim bilir kim kaçırarak yaşamın ışığını
Kim bilir bu gün kimin şanssızlığı
Kaçırdık yine
Eyvah eyvah

Ekranda sağ alttan
Bir renkli ışık çıktı yavaşçıktan
“Aha” dediği duyuldu fikaranın
Parmakları gevşedi ve
Beklediği anın endişesi nefesinde hissedildi
Günün heyecanı olmalı
Acaba devamı ne olurdu merhabanın
Yazmalı mıydı şu sanal alemin pembelisine bir çift kelam
Hadi biraz daha beklemeli
Belki bir belirgin im daha gelirdi
Kaçırdık yine
Eyvah eyvah

Kırmızı çarpısı her yerde yaşamın
Çarpılandı küçük yeşil insan bedeni
Kapandı
Bir dahakine erişir miydi ki umutları
Kaçıp gitti yine günün önemli fırsatı
Bu kez deterjanlı kokusu değildi raflardaki malların
Damağına kadar inen aşk kokuları
Kaçırdık yine
Eyvah eyvah

Yarın hiçbir şeyi kaçırmamalı
Önlemi hemen almalı
Erkenden yatıp
Erkenden kalkmalı
Tan yerini görebilir miyiz bilinmez
Ama en azında o yana bakmalı
Gökyüzü ağarmalı
Kızıldan pembeliğe
Turuncudan sarıya döşemeli kumaşını güneş
Hanidir bülbül sesleri duyulmadı
Şaşıranı da olur a
Belki
Şu şehrin dev çark-ı tekerlek gürültüsünde fiyaka yapanı
Issızlıkta şırıl şırıl akan köşedeki çeşmeye varmalı
Hissetmeli bir tas suyun köpük köpük inişini
Bir işi olmalı insanın çok sevdiği
Sevdiğine sarılmalı gitmeden
Ta ki dönüşüne dek mutlu kalmalı insan
Nefese doymalı
Akşamın açlığını getirmeli sabırsızca hanesine
Mükemmel bir dünyaya
Mükemmel bir insan olmalı
Kaçırdık yine
Eyvah eyvah

Çoğu düş olmalı
Derken mutlu umutlu
Yanında sevdiği bile olmadan
Bu dünyadan sessizce gidenleri
Kaçırmadan zerresini insan
Her anını
Alabildiğine soyluca yaşamalı
Kaçırdık mı yine
Eyvah ki ne eyvah

27 mayıs 2008 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117602/kacirdik-yine-eyvah-eyvah.html>